

Bilo je pred četrto stoletja...

Pravzaprav je izredno prijetno opravilo — pogovarjati se o uspešnem delu, ki si ga opravljal in opravil v preteklosti. Če pa gre za pionirsko delo, kot ga je na področju obveščanja v naši občini opravil prof. Milan Flerin, pa je zadovoljstvo lahko toliko bolj upravičeno. Ko smo obiskali prvega urednika — bil je glavni in odgovorni urednik v eni osebi — tega zadovoljstva ni skrival. Upravičeno je lahko ponosen na to, kar je delal pred 25 leti. Seveda pa je, preden sva se lotila pogovora o problemih od danes in od včeraj — beseda stekla o prvih številkah Domžalca, to je časopisa, ki je izhajal za potrebe kraja, to je Domžal.

Ko smo bili še vas

Do leta 1925 so bile Domžale še vas. Tedaj so zidali domžalski Godbeni dom, iz vasi se je kraj oblikoval v trg. Ob tej priložnosti so v Domžalah leta 1925 izdali 3 številke »Domžalca«, tedanji urednik pa je bil šolski nadzornik Ivan Stenovec.

Prof. Flerin se spominja, da je nato po vojni izšla posebna številka Domžalca s partizansko tematiko, leta 1959 pa ob gospodarski razstavi v l. osnovni šoli še ena. V tistih letih je Zavod za gospodarsko propagando, ki je imel prostore nad današnjo trgovino Jugotehnike, organiziral seje domžalskega združenega dela in obrti, zato se je že tedaj kazala naloga imeti posebno občinsko glasilo.

Najprej propaganda, potem...

Izhajajoč iz nalog, ki so se kazale Zavodu za Gospodarsko propagando je prišla na upravnem odboru Zavoda pobuda, da bi občina dobila svoj časopis. Člani takratnega upravnega odbora (Stane Rozman, Albin Klemenc, Kamilo Marinc, Franc Habjan in direktor Zavoda Andrej Cvetko) so zato po nekaj sestankih imenovali uredniški odbor. Na razširjenem sestanku SZDL so se vsi zavzeli za to idejo. Da bi urejal glasilo — pa so poprosili prof. Milana Flerina; le-ta je uredniško delo v celoti prevzel.

Dinamičen čas, odtod potreba...

Prof. Flerin pripoveduje, da je bil to zelo dinamičen čas, poln velikih idej — in tudi velikih rezultatov... V Domžalah so gradili halo Komunalnega centra, novo telefonsko centralo, moravško cesto, cesto Mengoš—Domžale preko polja, kupovali prvi veliki stroj v Papirnici Količevo, postavili delo Tosame na nove osnove in še drugo. Iz te silne dinamike gospodarskega dela se je kar sama po sebi izkazovala nujna ne le po razstavnih površinah za propagandno dejavnost gospodarstva, temveč tudi za časopis.

Boljše obveščanje občanov naj bi potekalo preko rednega izhajanja časopisa, nosilec izdajanja, ob podpori družbenopolitičnih organizacij, pa naj bi bil Zavod za gospodarsko propagando Domžale. Po pripravljalnem obdobju, ta dela je tedaj vodil direktor TOKA in predsednik OK SZDL tov. Stane Rozman, je vso stvar Zavod tudi prevzel in kmalu je izšla prva številka.

Kot vsak začetek...

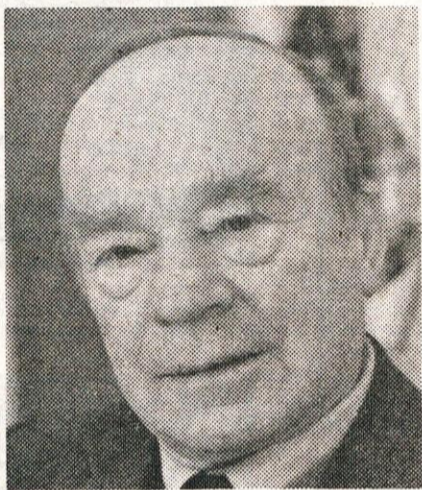
Vsak začetek je težak, težko je bilo tudi pri prvih številkah. Pravzaprav nismo vedeli kako bi, vsi smo bili na začetku. Vendar je delo steklo, z vsako številko so prihajale nove izkušnje, tudi rutina se je počasi oblikovala. Želeli smo izpolnjevati tri funkcije — družbenopolitično-usmerjevalno, kronistično in kritično-polemično. Poleg tega je bil sestavni del časopisa tudi reklamni del z oglasi, objave, zahvale, čestitke ob praznikih.

Kako smo organizirali dopisnike?

Zanimivo je, da smo takoj organizirali širok krog dopisnikov — amaterjev. Najprej smo pobarali pišoče ljudi v družbenopolitičnih organizacijah, potem smo poprosili učitelje na šolah iz vse občine, kmalu pa so se začeli javljati tudi občani, ne da bi bili pozvani. Tako se je začelo delo z dopisniki.

Finance: poslovanje brez dotacije...

Takoj, ko je bil imenovan uredniški odbor, je bila odgovornost za izhajanje časopisa

Prof. Milan Flerin je bil ne le prvi glavni in odgovorni urednik Občinskega poročevalca, temveč tudi organizator obveščanja v začetkih izhajanja našega časopisa

Andrej Cvetko, nekdanji direktor zavoda za gospodarsko propagando je s svojim prizadevanjem delom bistveno pripomogel k temu, da je izdajanje steklo redno...

pisa prenešana na Zavod za gospodarsko propagando. »Občinski poročevalca« je v finančnem pogledu postal popolnoma samostojen — brez dotacije smo začeli. Zanj je skrbel zavod oz. se je vzdrževal sam iz svojih dohodkov, naročnine in drugih lastnih virov...

Prva naklada — 3000 izvodov

»Spominjam se«, pripoveduje prof. Flerin, »da je bila prva naklada 3000 izvodov, število pa se je gibalo tja do 4900. Povedati moram, da smo skrbno spremljali interes občanov zanj, spremljali želje različnih okolij in sproti prilagajali število izvodov Občinskega poročevalca potrebam. Ko je bil časopis natisnjen, sva s tov. Andrejem Cvetkom sedla v avtomobil in celotno količino razvozila po občini.«

V prvih letih izhajanja časopisa je bilo treba za 1 izvod plačati ceno 50 par. Občani so glasilo dobivali preko šoloobveznih otrok, delovnih organizacij, sindikatov, trafik v Domžalah in Mengšu, včasih tudi še kako drugače. Od vsega začetka smo imeli nekaj naročnikov, ki smo jim po pošti pošiljali njihovo glasilo.

Kritičnost, polemičnost smo zlasti gojili...

Ker je bil časopis od občinskih struktur neodvisen, tudi ni nosil občinskega upravnega udeležja. Tako je bil lahko urednik dovolj samostojen pri uresničevanju uredniške politike. Zanimivo delo pri časopisu je bilo začenjano na sejah uredniškega odbora, ki so se odlikovale ne le po veliki zanimivosti, temveč tudi po polemičnih nastopih, diskusijah... To živahnost so v delo vnašali mladi ljudje, saj smo nenehno težili za tem, da bi k časopisu pritegovali mlade v čim večjem številu.

Taki so bili začetki našega časopisa. Hvala za podatke, prvi urednik prof. Flerin!

MAB

Objavljamo nekaj prispevkov iz prve številke Občinskega poročevalca:

Problem razvoja telesne kulture

V naši občini imajo na skrbi razvoj telesne kulture občinska zveza za telesno kulturo, občinski strelski odbor in Svet za telesno kulturo pri ObLo.

Statistika kaže, da občinska zveza za telesno kulturo združuje 9 društev TVD »Partizan« in 7 samostojnih klubov s približno 2500 člani. V občinski strelski odbor pa je vključenih 7 strelskih druščin s 300 člani. Ti razveseljivi podatki pa močno zbledijo, če upoštevamo, da velik del teh društev ne izpolnjuje svojih nalog. Govorimo lahko o športni dejavnosti le pri nekaterih društvih oziroma klubih v Mengšu, Dobu, Ihanu, Jaršah in Domžalah. Vrsta društev obstaja le na papirju!

Iz Ihana

Vaščani vasi Brdo pri Ihanu rešujejo dva velika problema že dolga desetletja. Prvi problem je izgradnja vodovoda, drugi pa je zgraditev ceste do vasi.

Pot, ki vodi skozi vas je tako slaba, da bi jo človek težko imenoval cesto. Voda, ki ob nalivih dere po hribu navzdol, sproti odnaša material. Za vsakoletno večkratno posipavanje cestišča pa so porabili v zadnjem desetletju več denarja, kot za vse druge ceste v Ihanu. Vaščani so pristopili k delu. Na sestankih so se pogovorili o izgradnji nove ceste, razpravljali o predlogih in sprejeli najboljši načrt. Tudi milijon so jim obljubili iz gozdne uprave za dograditev ceste. Mislite, da je sedaj problem rešen? Marsikje bi bil, toda na Brdu ne. Sedaj se je šele pričelo: »Lepo in prav, da se bo gradila nova cesta, toda preko mojega sveta ne!« »Tudi jaz ne odstopim pedi svoje zemlje«, trdi drugo. Kje je rešitev? Verjetno ne v nadvozu.

Zelo zaostala so taka pojmovanja in človeku danes nerazumljiva. Cesta bo služila v prvi vrsti le njim samim. Nerazumevanje nekaterih občanov zavira delo, kar pa ima lahko velike posledice v škodo vsem. Zima je pred vrati, cesta ne bo dograjena, namenjeni milijon pa bo dodeljen tja, kjer bodo ljudje znali ceniti njegovo vrednost, kjer bodo sebi v korist zgradili s pomočjo tega denarja s prostovoljnimi delom to, kar rabijo.

Morda pa še ni prepozno?

Iz Domžal

15. septembra letos je pri upravi ObLO začela poslovati sprejemna pisarna, ki za stranke uraduje vsak dan, brez ozira če je na občini uradni dan ali ne. Ta urad se je izkazal kot zelo koristen, saj se je v sprejemni pisarni oglasilo več kot 60 občanov, kar predstavlja dobro tretjino vseh strank, ki prihajajo po opravkih na občinski LO.

Namen sprejemne pisarne je, nuditi občanom potrebno pomoč pri uveljavljanju njihovih pravic in omogočiti ekspeditivnost pri delu organov občinske uprave, skratka, ta služba omogoča občanom, da lahko hitreje rešujejo razne upravno-administrativne zadeve, kot so na primer izdajanje raznih potrdil, dovoljenj, odločbe in podobno ter da dobe lahko vsak čas vse informacije, ki jih žele.

Na Ljubljanski cesti v Domžalah zraven trgovsko stanovanjskega bloka so pred meseci pričeli z gradnjo novega štirinadstropnega bloka s 36 družinskimi in samskimi stanovanji. V pritličju pa bo pet trgovskih lokalov, v katerih bodo imeli svoje prodajalne podjetje »Induplati« Jarše skupaj s tovarno dekorativnih tkanin Ljubljana, trgovsko podjetje »Napredek« Domžale, trgovsko podjetje »Drogerija« Ljubljana, »Mladinska knjiga« Ljubljana in trgovsko podjetje »Imex« Koper, ki bo imelo svojo poslovalnico za prodajo raznih avtomobilskih delov.

Ta stanovanjski blok, ki bo zgrajen prihodnje jesen, gradi gradbeno podjetje Domžale, ki si je z dosedanjimi gradnjami blokov in drugih objektov že pridobilo ugled solidnega gradbenega podjetja.

Ko bo lokacija odobrena, se bo pričelo z gradnjo nekoliko manjšega stanovanjskega bloka nasproti banke v Domžalah, na Ljubljanski cesti med hišama Praprotnik — Štajner.

Stanje vredno kritike

Neurejena okolica pred kolodvorom v Jaršah čaka odloka od »zgoraj«.

Močni razmah gradbene dejavnosti je pred leti zajel tudi okoliš tovarne INDUPLATI v Jaršah. Hitri razvoj našega gospodarstva je dovoljeval zasebnikom gradnjo, s čimer se je močno ublažila stanovanjska stiska, ki je menda po vsem svetu aktualna. Skupnost je prispevala milijone za izgradnjo moderne ceste, katera danes povezuje z Domžalami.

Žal motita sliko urejenega naselja dve nedovršeni stanovanjski zgradbi nasproti kolodvoru v Jaršah. Težko je razumljivo, da lastniki teh zgradb ne dovršijo. Še težje razumljivo pa je, da prebivalci trpijo takšno neurejenost prostora, kakršna je pred eno od obeh zgradb. Upajmo, da lastnica hiše ne bo iskala imena avtorja tega sestavka, pač način, kako bi uredila to, kar niti drugim, niti njej sami ni v ponos.

Sovjetska delegacija na poti skozi Domžale

Več tisoč prebivalcev občine Domžale je pozdravilo prvega oktobra 1962 na poti od Trzina do Trojanov sovjetsko delegacijo pod vodstvom predsednika prezidija Vrhovnega sovjeta ZSSR Leonida Iljiča Brežnjeva, katelega so spremljali Aleksandar Ranković, sekretar CK ZKS Miha Marinko ter drugi jugoslovanski politični predstavniki. Ob 9.30 se je dolga kolona avtomobilov z gosti ustavila v Domžalah na trgu pred spomenikom, kjer jih je pozdravil sekretar občinskega komiteja ZKS Miro Varšek, skupina deklet pa jim je podarila darila, izdelek tovarne TOKO. V krajšem nagovoru je občinski predstavnik zaželel gostom dobrodošlico v naši komunni ter izrazil željo, da skupno s sovjetskim ljudstvom vlagamo vse napore za ohranitev miru na svetu, kjer si le v miru in ob mednarodnem sodelovanju lahko zamisljamo izgradnjo naše dežele.

Tovariš Brežnjev se je za sprejem toplo zahvalil ter razložil napore sovjetske vlade in ljudstva za napredek znanosti in gospodarstva v Sovjetski zvezi, predvsem pa za ohranitev miru.

Kolona z gosti je krenila preko Črnega grabna v Velenje. Ob 15. uri so visokega gosta in njegovo spremstvo na povratku v Ljubljano ob vsej trasi ponovno pozdravljali občani, še posebna pa šolska maladina.

Pred letnimi konferencami KO ZRVS

Na predavanju ZRVS v Mengšu.

Do konca marca bodo vse krajevne organizacije ZRVS v naši občini izpeljale letne konference, ki za sleherno izmed njih predstavljajo najpomembnejši dogodek ne le za rezervne vojaške starešine, temveč tudi za okolje, v katerem posamezne organizacije delajo.

Tako bodo na teh konferencah obravnavali analize svojega dela, kreirali naloge, usmeritve in cilje, ki jih bodo morali uresničiti v prihodnjem obdobju.

Ena izmed oblik priprav na te konference so tudi predavanja za rezervne vojaške starešine, ki jih je pod naslovom 13. KONGRES ZKJ IN 10. KONGRES ZKS — RESOLUCIJA O SLO IN DS pripravila ustrezná komisija Občinske konference ZRVS v naši občini.

Tako bodo člani ZRVS tudi v tem letu posebno pozornost namenjali:

- aktivnemu sodelovanju vseh rezervnih vojaških starešin v okoljih, kjer živijo in delajo (OZD, KS) zlasti na področju SLO in DS,
- lastnemu usposabljanju in sodelovanju v usposabljanju vseh delovnih ljudi in občanov (praktično in teoretično),
- razvijanje in ohranjanje revolucionarnih tradicij
- sodelovanje na vseh področjih krepite našega samoupravnega socialističnega sistema.

Ne le v okviru priprav in izvedbe letnih konferenc, tudi v siceršnjem stalnem delu članov in organizacij ZRVS v naši občini se pričakuje, da bodo v okoljih, kjer živijo in delajo, nudili politično in strokovno pomoč pri organiziranju in planiranju SLO in DS, sodelovali pri usposabljanju mladih in krajanov, pripadnikov civilne zaščite in drugih subjektov v sistemu SLO in DS.

V.

Govor predsednika Sob Domžale Petra Primožiča na sprejemu:

Skupščina občine Domžale in Občinska konferenca SZDL Domžale sta v sredo, 18. februarja priredila sprejem ob 25-letnici Občinskega poročevalca, glasila SZDL Domžale. Udeležili so se ga poleg prvega urednika prof. Milana Flerina tudi nekateri člani uredniškega odbora izpred četrtoletja, dosedanja sodelavci, predstavniki DPO, OK SZDL in Skupščine občine ter člani uredniškega odbora Občinskega poročevalca v sedanji sestavi. Spregovoril je domžalski župan, ki je jubilar tu — glasilo Občinskemu poročevalcu in vsem, ki so ga oblikovali in ga še ustvarjajo, namenil tele slovesne besede:

Podatki o izhajanju v 25 letih nam dajejo osnovna izhodišča za razmišljanje, ugotovitve in tudi zaključke. Razmišljanja gredo v smeri vloge in poslanstva tiskane besede v določenem okolju, v tem primeru v temeljni družbenopolitični skupnosti — občini Domžale. Predvsem pa o vlogi informiranja, animiranja in obveščanja v družbi, ki izrecno poudarja in namenja visoko mesto vključevanja občanov, samoupravljanju in delu na družbenoekonomskem in družbenopolitičnem področju.

Pred 25 leti in sicer 5. novembra 1962 je izšla prva številka Občinskega poročevalca, to je v času, ko občina Domžale še ni bila oblikovana v sedanjem teritorialnem obsegu. Šele jeseni 1963. leta so bile združene dotedanje občine Mengeš, Moravče in Domžale v sedanjo občino Domžale. Danes imajo vse občine svoja glasila, takrat pa je bil Občinski poročevalac eno prvih takih glasil. Prva leta so bile prisotne tudi pobude za skupno glasilo z občino Kamnik, vendar pa ta pobuda ni bila reali-

zirana. Občinski poročevalac je ob ustanovitvi izhajal enkrat mesečno, v obsegu 12—14 strani in v nakladi ca. 3000 izvodov. Neposredni izdajatelj je bil Zavod za gospodarsko propagando. Ta firma pa je kmalu prenehala z delovanjem. Od tedaj dalje je Občinski poročevalac izhajal v bolj ali manj tesni povezavi z Delavsko univerzo Domžale.

Ob današnji slovesnosti je prilika, da se spomnimo začetkov izhajanja, tedanjih zgod in nezdod, volje in moči, besed in dejanj. Prav tako bi bilo zanimivo obnoviti glavne faze, stopnje in dogodke v 25-letni zgodovini Občinskega poročevalca in njegovi vlogi v razvoju občine. O tem, kako je ta razvoj spremljal in nanj vplival. Osebo bi me zelo zanimala zgodovinska sociološka študija — monografija o našem Občinskem poročevalcu.

Kako se je odzival na aktualno problematiko? Še vedno pa v tem oziru velja izrek, ki ga rad pove sedanji odgovorni urednik Matjaž Brojan: »Da je v občini

mnogokrat laže napisati članek, kot ga pa podpisati!«

Tako je tudi za sedanji uredniški odbor, kot za tistega pred 25 leti, glavna naloga, kako v Občinskem poročevalcu uresničiti zasnovno, ki bi dala vsem stranem našega življenja in dela — pozitivnim in negativnim — ustrezen poudarek, da bodo prispevki dovolj kritični in zanimivi. Prav sedaj Občinska konferenca SZDL pripravlja nove ustavne akte in tudi današnje srečanje lahko prispeva k oblikovanju te zasnove.

Glavno poslanstvo, da naj bo to glasilo vseh občanov, je doseženo: vsi ga berejo. Vsako gospodinjstvo ga dobi — vsaj načelno. V praksi se zgodi, in to po volji pismonošev, kdaj pa kdaj tudi drugače. Občani ga dejansko berejo. Neobveščeno glede Občinskega poročevalca si ljudje med seboj ne odpuščajo. Smatram, da je to velik dosežek vseh kreatorjev našega glasila. Posebej bi poudaril tu zasluge glavnih in odgovornih urednikov: Milana Flerina, Karla Kušarja, ki ga žal ni več med nami, ter Matjaža Brojana in Vere Vojska. Tudi tehnično vodstvo, ki so ga opravljali Franjo Ravnikar in Franc Mazovec, je bistvenega pomena za redno izhajanje in zunanji izgled lista. Našemu slavljenju, ki je dosegel ob 25-letnici našega leta, čestitam ob jubileju! Zahvaljujem se v imenu Skupščine in Občinske konference SZDL vsem, ki so sodelovali v uredniških odborih in tistim, ki so sicer prispevali k temu, da je naše glasilo redno izhajalo.

Rad bi dodal še to: Zavedam se, da bi bilo treba izreči še marsikaj lepega, ki bi odtehtalo vse tiste grenke in zoprne zadeve in dogodke, ki ste jih doživeli pri delu za Občinski poročevalac in ki bi predočilo tudi vode, napore z dopisniki, urejanjem, tiskarno, distribucijo in financiranjem. O materialnem in družbenem zadovoljanju pa sploh ne bom govoril. Še enkrat hvala vsem za vaše delo, našemu Občinskemu poročevalcu pa želim še mnogo jubilejev in veliko uspeha pri njegovem poslanstvu!

PRESEDNİK
Skupščine občine Domžale
Peter Primožič

Kdo vse je urejal časopis?

- prof. Milan Flerin
- Franc Gabrovšek
- Anton Pačnik
- Karel Kušar, Matjaž Brojan
- Matjaž Brojan, Vera Vojska . . .

Delovno predsedstvo na posvetu o energetiki, kjer je bila osnovna ugotovitev, da je z enako energije moč narediti mnogo več.

Strokovni posvet v novem kinu:

Vse večje težave z onesnaževanjem voda

Industrijski onesnaževalci Save naj bi 60 odstotkov potrebnega denarja za čistilne naprave dobili od Zveze vodnih skupnosti Slovenije. Čiščenje odplak in odlaganje odpadkov sta v tem srednjeročnem obdobju med najpomembnejšimi nalogami ne le v Zvezi vodnih skupnosti Slovenije, temveč tudi v programih industrijskih delovnih organizacij ter komunalnih sisov večine slovenskih občin. Zato je bil v Domžalah v kinu 23. februarja 1987 strokovni posvet s teh dveh področij, ki so se ga udeležili številni strokovnjaki z inštitutov in delovnih organizacij iz vse Slovenije.

Janez Hribar, predstavnik Zveze vodnih skupnosti Slovenije, je povedal, da smo pri čiščenju odpadnih voda in odlaganju odpadkov naredili do zdaj zelo malo. Prav zato bodo na Zvezi vodnih skupnosti Slovenije najbrž sprejeli dopolnilo k samoupravnemu sporazumu o temeljnih plana vodne skupnosti za obdobje 1986—1990. Ker industrija sama ni sposobna financirati gradnje čistilnih naprav, bo Zveza za projekte vezana na notranjsko Reko in hidroelektrarno Vrhovo na Savi prispevala 60 odstotkov vrednosti naložbe. Denar se bo zbiral v vseh območnih vodnih skupnostih iz naslova osnovne dejavnosti. Največji problem pa je pri tem izredno kratek rok za oddajo lokacijskih oziroma drugih tehničnih dokumentov, kar je pogoj za pridobitev denarja Zveze vodnih skupnosti Slovenije. Interesenti imajo namreč čas le do konca leta.

Tone Preskar, predstavnik Razvojnega zavoda Domžale, je ob tem opozoril, da denar za gradnjo čistilnih naprav sploh ni tak problem, več težav lahko pričakujemo pri pridobivanju potrebne dokumentacije, oziroma pri kasnejšem delovanju in vzdrževanju čistilnih naprav. Na centralni čistilni napravi Domžale-Kamnik so samo lani porabili za delovanje kar 500 milijonov dinarjev.

Dobro izhodišče za razpravo so pomenile izkušnje, ki so jih zbrali na centralni čistilni napravi Domžale-Kamnik, ki so jo kot prvo sicer za potrebe obeh mest, zgradili v študi pri Domžalah. Druga dobra iztočnica pa so bili podatki o specifičnem delu ihanske farme prašičev. Kaj se je pokazalo?

Najprej to, da bi čistilna naprava sama

Udeležence posveta o energetiki je 24. 2. 87 pozdravila tudi predsednica OK SZDL Vera Vojska

po sebi delala tako, če ne bi bila 3—4 krat bolj obremenjena, kot pa so ob gradnji predvidevali. Drugo, kar pa je treba najbolj poudariti, pa je slaba ekološka osveščeno domala vseh, ki so na čistilno napravo priključeni in vanjo spuščajo bistveno bolj onesnažene odpadne vode, kot pa tehnologija dopušča v zgornjih mejah. UTOK Kamnik, Alko Duplica, Škrobarna Heliosa in Oljarna na Viru so bili med temi omenjeni kot največji onesnaževalci, čeprav se položaj pri slednji že precej izboljšuje.

Še nekaj karakterističnih podatkov: Vsebnost težkih kovin, ki v blatu in mulju po čiščenju ostajajo, je zelo velika, nekajkrat večja, kot dovoljujejo v svetu; zlasti je veliko cinka in kroma, za katerega so navedli, da ga je v toni blata kar 10—15 kilogramov. Razgrnitev tega blata in mulja, ki se zbira in s katerim sicer ne vedo kam, na poljske površine, ni dobra rešitev, saj bi se posledice pokazale ne sicer takoj, sčasoma pa zagotovo.

Problem je tudi gnojevka z velikih farm. Ihansko gnojevko s farme 85000 prašičev bodo v perspektivi prečiščevali na čistilni napravi, za kakovost tega čiščenja pa je nekaj pomislekov. Kmetijskih površih je za vso količino izrecno premalo.

Sicer pa je bilo poudarjeno, da je domžalska čistilna naprava posredovala znanstvenikom in raziskovalcem bogate izkušnje, poenotila jih je v ekoloških hotenjih in že prispevala tudi k osveščanju priključnih uporabnikov storitev na tej napravi.

V nadaljevanju so o delu čistilnih naprav spregovorili predstavniki mest, v katerih naprave delujejo ali pa so oziroma bodo delovale. Skupna ugotovitev vseh razpravljalcev je bila, da so čistilne naprave preobremenjene, zato je čiščenje manj uspešno, kot bi lahko bilo. Pri tem smo sli-

Ob naših ekoloških dneh:

Kot vedno, govorimo, govorimo, govorimo...

Mnogokrat smo v teh dneh v naši občini spregovorili o naših ekoloških zagatah. Niti majhne niso, niti malo jih ni. Zdi pa se vendarle, da kljub veliki prizadevnosti, mnogim besedam, požrtvovalnim organizatorjem z akcijo zelo zamujamo. Čas, ko je bilo potrebno ekološko preventivno delovanje, je mimo, nastopilo je obdobje, ko smo postavljeni že pred sanacijo posledic naših zablod v ravnanju z okoljem. Če poskušamo naštet vse negativne plati, ki jih je tako ravnanje prineslo v kvaliteto našega življenja, potem lahko vidimo, da je prav ekologija, strahotne posledice, ki jih je prinesla industrializacija na eni in nove kemične tehnologije na drugi strani, prav zaprepaščujoči in uničujoči dejavnik. Ekološka katastrofa, resnično ji lahko že rečemo tako, je dobila take razsežnosti, da je vsak poseg za izboljšanje stanja že neznansko drag; zato je tudi potrebna velika sredstva za sanacijo okolja težko zbrati. Znano je, ne samo na tem področju, da je zdraviti mnogo težje, kot preprečevati.

Ce pogledamo negativne vplive na okolje v naši občini, potem lahko vidimo, da je cela vrsta dejavnikov, ki to okolje onesnažujejo. Zrak, kot osnovna bivanjska dobrina, je vse slabši, saj je kurišč s slabim premogom vse več. Voda, ki jo pijemo, je čedalje bolj oporečna, vodotoki ki se pretakajo na območju naše občine so onesnaženi ali celo zastajajoči že prav vsi, saj neoporečnega potoka v naši občini ni več moč najti. Po naših gozdovih in travnikih se razraščajo divja odlagališča, cedijo komunalni odpadki, kemična industrija steguje svoje roke na kmetijske površine, tehnologija kemične proizvodnje prinaša kopico negativnih učinkov na podtalnico, težave imamo z zasebnimi galvanizerji, ki spuščajo strupe na vodotoke, v bližini naše občine je odlagališče radioaktivnih odpadkov, poseben problem je gnojevka z ihanske farme in smrad, ki se širi s čistilne naprave. Vsemu temu namenjam v zadnjem času resda nekoliko več pozornosti, vendar vse skupaj ostaja samo pri besedah. Človek se sprašuje ali bodo gore potiskanega papirja in govorjenje o potrebnosti ukrepanja že enkrat premaknile položaj, ki vodi v ekološko kataklizmo. Izčrpavamo se na brez števil sestankih, govorimo, opozarjamo, storimo nič. Kot v življenju, kot smo navajeni: govorimo eno, delamo še naprej drugo. Še naprej nas spremlja vizija ekološkega pogina atomske ali kemične smrti, ki si jo bomo priklicali ali nakopali sami. Kemično apokalipso pa ne kličemo le nase, pripravljamo jo svojim otrokom, ki jim v zastrupljenem okolju ne bo moč preživeti. V tej strahotni, vse perspektive ubijajoči ugotovitvi, pa se ne spremenimo. Ravnamo tako kot prej, govorimo, govorimo, govorimo . . .

Brojan

šali veliko pripomb na račun projektantov (od 121 čistilnih naprav jih v Sloveniji deluje le nekaj) in upravnih organov, ki včasih brez potrebe zavlačujejo izdajo soglasij, na primer za ptujsko čistilno napravo.

Milenko Roš s Kemijskega inštituta Boris Kidrič pa je dejal, da pri snovanju projektov za čistilne naprave pogosto pozabijo na nasvete kemijskih strokovnjakov. Zato se dogaja, da večina naprav ne deluje tako, kot je predvidel projektant, in sicer zaradi naslednjih napak: projekti so primerni za komunalne odplake, premalo se upošteva specifičnost industrijskih voda, marsikje je osnova za projekt odlok upravnega organa ali dogovor z industrijo koliko in kaj bodo spuščali v čistilno napravo; nazadnje je tu še nekritičen prenos izkušenj iz tujine.

Franc Lobnik z Biotehniške fakultete je opozoril na hude posledice, ki bi jih za okolje in človeka imelo nenadzorovano odlaganje blata iz čistilnih naprav. Dokler je v tem blatu veliko več težkih kovin, ki je dovoljeno, ga pač ne bo moč uporabljati za gnojilo.

Člani kluba Mavrica vabimo občane na

FESTIVAL LJUBITELJSKEGA FILMA

ki bo v petek, 13. marca 1987 v Kulturnem domu v Radomljah z naslednjim programom

Pokrovitelj: KULTURNA SKUPNOST DOMŽALE

ob 16. uri — filmska kronika 1986

- dokumentarni filmi
- filmi iz arhiva
- diapozitivi

ob 18. uri — otvoritev razstave

— Reliefne plastike v lesu Matjaža Brojana

ob 18.30 — zabavna satira Gorana Gluviča

Video klub

v uvedbi članov dramske sekcije MAVRICE

in v režiji MIHE KAVČIČA

ob 19. uri — otvoritev festivala

— projekcija novih igranih in dokumentarnih filmov, katerih avtorji so člani filmske sekcije kluba Mavrica

Vabimo vas ne prijeten in zanimiv večer.

Nova trzinska pridobitev — podružnica Ljubljanske banke, Banke Domžale

Otvoritve nove trzinske podružnice Ljubljanske banke, banke Domžale se je udeležil tudi predsednik poslovnega odbora Ljubljanske banke-Združene banke tov. Metod Rotar

Ob sedemdesetletnici je prejel spominsko darilo — Trubarjev lik naš nekdanji župan in direktor banke Domžale Albin Klemenc

Nova podružnica LB Banke Domžale v Trzinu

Pred dnevi, točno 24. februarja 1987, so v Trzinu ob prisotnosti številnih družbenopolitičnih delavcev in delavcev banke odprli novo podružnico Ljubljanske banke, Banke Domžale. Otvoritve se je udeležil tudi Metod Rotar, predsednik poslovnega odbora Ljubljanske banke — Združene banke.

Kot je uvodoma poudaril direktor Ljubljanske banke, banke Domžale Viljem DRŽANIČ, je graditev trzinske podružnice LB banke Domžale prišla v nelahkem času, ko z različnimi ukrepi omejujejo delovanje in propulzivnost bank. Graditev banke v TRZINU je bila potrebna, saj je bilo Trzincem treba zagotoviti možnost opravljanja bančnih poslov v domačem kraju. Mnogo je okoliščin, ki so gradnjo narekale: ena je hitro razvijajoči se novi Trzin, druga je bližnja obrtna cona, ki bo tudi vsak čas dejstvo, razlogov pa je še nekaj.

LB banka Domžale kakovostno izpolnjuje svoje bančno poslanstvo. Denarni bodeg 43 milijard dinarjev (36 odstotkov denarja je denar občanov) ter še druge bančne reference uvrščajo to banko v vrh naših likvidnih bank. Z novo podružnično banko v Trzinu bodo na 190 m² površine dobili občani vse pogoje za dobre bančne usluge, ob tem pa za kakovosten denarni servis, ki je potreben.

Pomoč prizadetim v Zagorju

Koordinacijski odbor za razvijanje in uveljavljanje socialistične solidarnosti Predsedstva Občinske konference SZDL Domžale poziva vse delovne ljudi in občane, kakor tudi delovne organizacije, da s svojimi prispevki pomagajo prizadetim zaradi zemeljskega plazu v Zagorju ob Savi. Občinski odbor Rdečega križa Zagorje

uspeh banke je podčrtal tudi Peter Primožič, predsednik Sob Domžale, ki je namenil izreden poudarek kompletiranju institucij, ki jih tako velika krajevna skupnost potrebuje. Poudaril je tudi vlogo banke v prihodnje, ki jo bo lahko imela glede na bližnjo obrtno cono, ki je tačas še v izgradnji. Metod Rotar je izrekel vse priznanje bančnim delavcem, posebej pa Viljemu Držaniču za lep bančni objekt. Jubiliantu — bančniku Albinu Klemencu pa je ob 70-letnici ob prijateljskih čestitkah in željah izročil tudi Trubarjev lik. Ob otvoritvi izjemno lepega funkcionalnega objekta (delo arhitekta Milovanovića) pa velja opozoriti tudi na prijeten kulturni doživljanje, ki so ga pripravili člani kulturnega društva Franc Kotar iz Trzina. Na temo denarja ubrano besedilo v izboru Tonija Ipavca so popestrili glasbeni vložki v noše odedih domačih mladincev. Uspela, s kulturo prežeta otvoritev bančnega objekta pomeni tudi primer, kako lahko najdemo pot iz običajnih otvoritvenih prireditev...

je za zbiranje pomoči prizadetim družinam odprl poseben žiro račun s številko 52720-678-50940. Izvršni svet Skupščine občine Zagorje pa je odprl račun, kjer se zbirajo sredstva za odpravo posledic naravnih nesreč za pomoč delovnim organizacijam in prizadetim zaradi plazov; št. računa je 52720-655-128185.

Ob 8. marcu

Čeravno to velja za 8. marec kot tak in za sleherno njegovo praznovanje, pa je zaradi današnjih v mnogočem zaskrbljujočih težnj v odnosu do položaja žensk v naši družbi letos še posebej pomembno, da ga praznujemo s poudarkom na njegovem avtentičnem duhu — kot mednarodni delavski praznik, praznik boja proti slehernemu podrejanju in izkoriščanju med ljudmi. Gre za to, da izvirni smisel tega praznika osvežimo z aktualno problematiko današnjega časa, da ob njem celostno in poglobljeno premislimo, kje smo s t. i. ženskimi vprašanji v Sloveniji in širši domovini kakor tudi naši občini danes in se dogovorimo, kako na tem področju naprej.

To je tembolj potrebno, ker se v našem javnem življenju in javnem mnenju ne le vse bolj izgublja prava vsebina 8. marca, ampak se opazno krepi vsesplošno nerazumevanje in podcenjevanje tistih vprašanj našega družbenega razvoja, ki se vežejo na žensko populacijo.

Prav ko govorimo o pomenu te populacije, premalokrat opozarjamo na odločen pomen, ki ga ima danes za polnovredno uveljavljanje žensk v združenem delu in družbenem odločanju boj proti vsem tistim oblikam trenutno tako popularnega »vračanja v družino«, ki pomenijo za družino in s tem zlasti za žensko nepotrebne prekomerne obremenitve. Zato je v sedanjem obdobju še posebej važno, da se vztrajno zavzemamo za to, da ne bi opuščali družbeno organiziranih oblik skrbi za človeka, ampak jih, nasprotno, širili in izpopolnjevali spremenjenim razmeram življenja primerno. Na tak način bi tudi olajševali naš vsakdanjik ne le ženskam, temveč celim družinam. Zato naj letošnji 8. marec ne pomeni le rože ali drobne enodnevnosti pozornosti ženski, ženi, materi, delavki samoupravljalki, temveč naj bo to usmeritev, da bomo vsi skupaj sodelovali v njihovih prizadevanjih in jim dali v družbenem življenju mesto, ki jim gre.

Razmišljanja ob 8. marcu:

»DOKLER ČLOVEŠKI ROD
BIVA PO ZEMLJI TOD,
BODE SLOVELO
SLOVENSKO DEKLE!«

Letos je minilo sedemdeset let, odkar je Klari Zetkin uspelo, da so v Københavnu proglasili 8. marec za mednarodni dan žena. Ta praznik se torej ni rodil iz čaščenja ženske, temveč zaradi zapostavljanja in krivic.

Zgodovina nam pripoveduje o veliki vlogi matere in žene, delavke, borke, interniranke, aktivistke, bolničarke, zdravnice, učiteljice, umetnice, kmetice... do najbolj moderne emancipiranke, ki je uspešna na vseh področjih dela in življenja. Bolj kot o njeni enakopravnosti velja razmišljati o njeni enakovrednosti. Čemu ji koristijo določene pravice, če jih pa ne more uveljaviti oziroma uresničiti?! Poznamo zelo uspešne ženske v izrazito moških poklicih, a so še vedno določena opravila, ki so bolj pisana ženski ali moškemu na kožo. Čudno bi bilo videti, da bi žena z naporom prebijala zidove in odvažala težko kamernje s samokolnico, mož pa bi tačas doma krpal nogavice.

Mnoge krivice, ki so jih ženske doživljale v zgodovini, smo danes odpravili, naložili pa smo jim drugačna bremena. Po naporih in odgovornih službah večini žensk doma ostajajo še vsa gospodinjstva in druga dela. V nenehnem hitenju za dobro družino so še bolj zaslužne. Zato nam kaže praznovati osmi marec trezno, delavno, brez pretiravanja in hvalisanja, ker s tem ženske le degradiramo. Kljub temu pa se bo našlo še mnogo enakopravnežev, ki bodo pripravljeni na vso moč hrupno in obilno nazdravljati nežejšemu spolu.

Ob tem razmišljanju se mi vsiljuje podoba žene, ki doma skrbi za topel dom in vzgaja otroke, kot idiličen privid, ki je bil v starih »neenakopravnih« časih resnica, obdana z večjo skromnostjo in odpovedovanjem, kot smo ju vajeni danes. Vsaka peza ima svojo protiutež. Nekoč je bila ženska ogoljufana za določene stvari, danes pa je spet za druge...

Navsezadnje pa je bila ženska vsekoli najbolj vznemirljivo gibalno vsemu, o tem nam pričajo slovenska in svetovna literatura. Njej so bile posvečene največje mojstrovine tudi v vseh drugih vejah umetnosti. Lahko sežemo kar po Prešernovih pesmih, kjer bomo našli izraze najplemenitejših čustev in ljubezni do ženske, ki je bila najodgovornejša navdihovalka poezije. Najzgovornejša je napitnica Slovenkam v njegovi Zdravljici:

Bog živi vas, Slovenke,
prelepe, žlahtne rožice!
Ni take je mladenke,
ko naše je krvi dekle;
naj sinov
zarod nov
iz vas bo strah sovražnikov!

Ta kitica ni samo kompliment lepoti slovenskih deklet, temveč v njej Prešeren opeva žensko tudi v njeni materinski in vzgojni vlogi ter v njeni narodni in politični funkciji.

Marija Cvetek

Iskrene čestitke ob mednarodnem dnevu žena!

Za delavce pomembna področja

(programska seja OS ZSS Domžale)

Tudi letna programska seja Občinskega sveta Zveze sindikatov Slovenije Domžale je pomenila lepo priložnost za oceno dela te družbenopolitične organizacije, katere izvajanje nalog je v celem preteklem letu pomenilo prizadevanja za poenoteno akcijo vseh aktivistov, upoštevajoč ocene in usmeritve RS ZSS, in lastne specifične naloge, ki so jih pogojevale družbenoekonomske razmere v združenem delu in občini kot celoti.

Sindikalne organizacije so se aktivno vključevale v različna področja dela, zaostrena družbenoekonomska situacija pa je narekovala veliko angažiranost zlasti na področju spremljanja in sprotne analize rezultatov gospodarjenja, spremljanja uresničevanja dogovorjenih ciljev resolucije, kakor tudi neprestane skrbi za primere socialni položaj delavcev v naši občini.

Poročilo in programske usmeritve, oba dokumenta sta bila v razpravi dopolnjena in soglasno sprejeta, poleg gospodarjenja posebno skrb namenjata delovnim in življenjskim razmeram delavcev ter samoupravni organiziranosti združenega dela, saj so se v zaostrenih pogojih gospodarjenja pokazale nekatere slabosti pri organiziranju TOZD in bile izpeljane tudi nekatere reorganizacije poslovne organiziranosti.

Seveda programska seja ni mogla mimo obravnave nekaterih konfliktnih situacij, za katere je bilo ugotovljeno, da so njihovi glavni vzroki v nepravčasnem in nepopolnem informiranju, neizpeljanem doslednem nagrajevanju po delu, kakor tudi prepočasnem reagiranju na opozorila o nepravilnostih. Osnovne organizacije ZS so se v razreševanju povsod vključevale, v nekaterih primerih vodile tudi razpravo o odprtih vprašanjih in problemih po sindikalnih skupinah. S strani člana Predsedstva RK ZSS, ki se je poleg predsednika MS ZSS ljubljanske regije, tudi udeležil letne seje, so bila dana nekatera pojasnila o najnovejših stališčih sindikata do te problematike, ter ob tem zlasti poudarjena pomembnost sklica izrednega zbora delavcev in vloge sindikalne skupine ter njegovega poverjenika.

Delo OS ZSS je bilo zelo pestro, saj se je tako v okviru posameznih osnovnih organizacij, kakor tudi v okviru organov OS ZSS reševala obilica vprašanj, od katerih so bila nekatera izpostavljena tudi na letni

tudi na nekatere probleme znotraj temeljnih okolij. Uspešnost, ki jo je sindikat v občini Domžale dosegel v tem obdobju, je predvsem rezultat dosežkov v osnovnih organizacijah, znotraj članstva, ki si je vedno prizadevalo izpolnjevati vlogo te organizacije, ki je predvsem v uresničevanju dolgoročnega programa ekonomske stabilizacije, v uresničevanju skupno dogovorjenih izvedbenih nalog pri krepitvi družbenoekonomskega, družbenopolitičnega in samoupravnega položaja delavcev.

Sprotno odzivanje na vsa vprašanja v zvezi z družbenim in materialnim položajem delavcev, dajanje pobud in neposredno sodelovanje pri predlaganju in oblikovanju rešitev je tisto, kar bo zagotovilo večjo učinkovitost in krepitev sindikalne organizacije tako v posameznih organizacijah združenega dela kot na občinski ravni.

SLOVENIJALES, lesna in pohištvna industrija
RADOMLJE

Komisija za delovna razmerja

OBLJAVLJA prosta dela in naloge

1. BRUSILCA

Pogoji: IV. stopnja usmerjenega izobraževanja kovinske smeri, 2 leti delovnih izkušenj, trimesečno poskusno delo.

2. STRUGARJA

Pogoji: IV. stopnja usmerjenega izobraževanja kovinarske smeri, 2 leti delovnih izkušenj, trimesečno delo.

3. MIZARJEV

Pogoji: III., IV. stopnja usmerjenega izobraževanja lesne smeri, 1 leto delovnih izkušenj, trimesečno poskusno delo.

4. SNAŽILKE

Pogoji: osnovna šola, trimesečno poskusno delo, delo je samo popoldansko.

Kandidati naj prijavijo dokazilo o izpolnjevanju pogojev in jo pošljejo v 15 dneh po objavi na naslov: Slovenijales, Radomlje, 61235 Radomlje.

Informativni dan pred durmi

Bliža se čas odločitve, pričakovani in upov, ko se bodo morali osmošolci in srednješolci odločiti v kateri poklic, katero šolo oziroma fakulteto bodo šli.

25. februarja je bil v Delu razpis vpisa v srednje, višje in visoke šole. Z razpisom je bilo tudi razjasnjeno, kje bodo razmeščene posamezne šole, kateri programi in koliko učencev bodo vpisali, kakšne so možnosti prehoda iz srednje v višjo oziroma visoko šolo.

6. in 7. marca bo informativni dan na vseh srednjih, višjih in visokih šolah, kjer bodo kandidati lahko dobili informacije, ki jih bodo zanimale. Vsak kandidat se bo nato lahko vpisal le na eno šolo (fakulteto), izjema so kandidati za vojaške in miličniške poklice. Vse ostale informacije lahko dobite v osnovni šoli ali strokovni službi skupnosti za zaposlovanje.

Razpis kadrovske študij pa bo objavljen 31. 3. in 1. 4. 1987. Tokrat nas zanima še eno vprašanje: Ali imajo vsi učenci enake možnosti za nadaljevanje šolanja?

V strokovni službi skupnosti za zaposlovanje smo na to vprašanje hitro dobili odgovor brez posebnih raziskav, pač pa le s spremljanjem izobraževalnih poti učencev. Že nekaj let anketiramo vse učence, ki zaključujejo katerokoli stopnjo srednjega usmerjenega izobraževanja in tako je spodbujala dobena na osnovi vprašalnikov učencev, ki so srednje izobraževanje zaključili v letu 1986 (šol. leto 85/86). Zajemljive podatke ni 100%, ker z nekaterih srednjih šol oziroma občinskih skupnosti za zaposlovanje nismo dobili vprašalnikov, vendar je zajetje tolikšno, da so rezul-

tati popolnoma zanesljivi. Dobljene vprašalnike smo razdelili po osnovnih šolah iz katerih učenci izhajajo in po stopnji izobrazbe oziroma v »proizvodne« poklice (2-4 stop. izobrazbe) in »neproizvodne« poklice (5. stop. izobrazbe). Osnovna šola Edvard Kardelj Trzin ni zajeta, ker s te šole v letu 1986 še ni bilo nobenih absolventov srednjega izobraževanja.

V tabeli je število zajetih učencev in odsotni delež med »proizvodnimi« in »neproizvodnimi« poklici. Ravno ti odstotni deleži pa dajejo odgovor na zastavljeno vprašanje.

Osn. šola	Dob	Pre-serje	Mo-ravče	Brdo	Men-geš	Ven-Perka	Šland-brigad	Josip Broz Tito	Skupaj
2-4	Štev. 15	15	20	20	20	19	26	23	158
	% 51,7	31,9	57,1	66,7	33,9	32,2	38,2	39,0	40,9
5	Štev. 14	32	15	10	39	40	42	36	228
	% 48,3	68,1	42,9	33,3	66,1	67,8	61,8	61,0	59,1
SKUPAJ	29	47	35	30	59	59	68	59	386

Janez Cerar

Nova karta občinskega središča in okolice

Geodetska uprava Domžale nas vedno znova preseneča z novimi in novimi kartografskimi izdelki, ki se jih je v nekaj zadnjih letih nabralo že okrog 40. Na 40 različnih kartah so sedaj že skoraj v celoti obdelana ne samo vsa teritorialna območja občine, pregledno so predložene tudi različne gospodarske dejavnosti, družbena organiziranost, naravna bogastva, komunalna in še mnogo je tega. Pred dnevi je s komentarjem in podatki v dveh jezikih (slovenskem in angleškem) izšla spet nova karta — tokrat karta občinskega središča z okolico. Karta vnovič vrednoti in aktualizirano beleži vse arhitekturne spremembe in spremembe v okolju od zadnje kartografske obdelave tega območja.

Kot nam je v razgovoru povedal Zmago Čermelj, direktor geodetske uprave Domžale, se je potreba kazala že dalj časa, zlasti zaradi tujcev, ki takšno karto potrebujejo.

Najpomembnejša pridobitev nove karte je v tem, da so vanjo vrisane nove ulice, hišne številke zgradb, ki so že zgrajene in tudi tiste, ki bodo v kratkem. Kot nam je povedal Zmago Čermelj, je samo v Mengšu 17 novih ulic z vrisanimi novimi hišnimi številkami. Hišne številke so dobile tudi zgradbe v Mačkovcih, izpopolnili so kartografsko podobo Trzina, naselja Mlake. Tudi v Trzinu so že vrisane številke objektov, ki jih bodo po zaidnem načrtu šele gradili. Karta, ki so jo tako modificirano izdelali v ponatisu in nakladi 3000 izvodov ter v merilu

1:8000, prinaša tudi aktualizirane podatke o gostiščih, železniških in avtobusnih postajališčih, turističnih in zgodovinskih znamenitostih, tovarnah, šolah in drugih javnih zgradbah, športnih objektih, sakralnih stavbah, pokopališčih, črpalkah, trgovinah, parkirnih prostorih, industrijskih površinah in drugem. Posebej pomembna je tudi vnovična inventura naravne dediščine — z vrisanimi gozdnimi površinami, parki, kmetijskimi in drugimi krajinarskimi značilnostmi.

V tekstualnem delu so bila po različnih virih zbrana besedila, ki v besedi govore o tem, kar karta prinaša. To gradivo so izbrali iz virov, ki so bili na voljo Geodetski upravi in sicer za vsako naselje posebej. Na hrbtni strani karte je prvič objavljen tudi popoln

seznam s kazalom vseh ulic, tako da željeno ulico občan najde takoj.

Zbrani so tudi vsi pomembni naslovi s telefonskimi številkami in naslovi organizacij in institucij, opozoriti pa velja tudi na nov ovitek-fotografijo z naslovom Domžale, Slovenija, Jugoslavija.

Izvedba te nove karte je delo obeh KOSOV v Geodetskega zavoda Slovenije, izdala pa jo je Geodetska uprava občine Domžale. Tiskali so jo v časopisnem in grafičnem podjetju Delo. Kot govori podatek, je s karto zabeleženo stanje iz januarja 1987. leta.

Vsekakor je karta izredno pomembna pridobitev za vso občino, zlasti pa za šolsko mladino. Glede na zahtevnost tiska je cena 1100.— din razmeroma nizka, saj je izdajatelj veljala celo nekaj več. Kupite jo lahko v Mladinski knjigi v Domžalah.

V članku Podeljena priznanja raziskovalcem in inovatorjem v 2. številki OP je na 1. strani izpadel del teksta:

Društvu izumiteljev in avtorjev tehničnih izboljšav plaketo za pospeševanje inovacijske dejavnosti v domžalski občini

DIATI

Društvo izumiteljev in avtorjev tehničnih izboljšav deluje od leta 1982. Včlanjenih je 121 inovatorjev, ki zbirajo podatke o inovacijah v občini, širijo vedenje o področju raziskovalne in inovacijske dejavnosti s seminarji, predavanji in ekskurzijami v Sloveniji in tujini.

V tem času so zbrali podatke o več kot 100 registriranih inovacijah. Veliko pozornost posvečajo tudi formalno pravni ureditvi statusa inovatorjev.

To je prvo in edino takšno društvo v občini, ki v celoti deluje na prostovoljni bazi.

Bralcem in prizadetim se opravičujemo! Uredništvo!

Odmev na članek iz prejšnje številke:

Napredkovci odgovarjajo

V 3. številki Občinskega poročevalca z dne 20. 2. 1987 je bil na 8. strani objavljen članek Napredkovci, lenoba ali kaj? Med tekstom omenjenega sestavka sta bili tudi dve fotografiji, ki kažeta podrti šotor v naši poslovni enoti Kurivo in dve osebi. V skladu z obstoječimi predpisi, ki se nanašajo na javno obveščanje prosimo, da objavite naslednji tekst popravka:

V članku z že omenjenim naslovom je med drugim zapisano, da se je v noči na 20. januar v poslovni enoti Kurivo zaradi snežnih padavin podrl šotor, o čemer so miličniki postaje milice še isti večer ob 22. uri seznanili Napredkovce in da vse do 12. ure naslednjega dne ni nihče pripeljal za lopato. Po mnenju pisca gre v tem primeru za lenobo oz. nepripravljenost varovati družbeno premoženje. Tako prikazovanje dogodkov ni resnično ter zato škodi ugledu naše poslovne enote in prizadeva delavce, ki v njej delamo.

V sestavku je zapisano, da se je šotor na Kurivo podrl v noči na 20. januar 1987, kar pa nikakor ne drži. Šotor se je podrl skoraj teden dni prej, in to v noči med 14. in 15. januarjem 1987, ko se je v naši občini podrl še nekaj podobnih objektov. Takoj po sporočilu milice smo si delavci Napredka, med katerimi sem bil tudi sam, ogledali kraj dogodka. Ugotovili smo, da je zaradi nenadne zapadlega snega in dotrajanosti popustila aluminijasta konstrukcija približno 15 let starega šotora in se sesedla na gradbeni material, ki je bil vskladiščen v šotoru. Škode na blagu ni bilo, niti ni mogla nastati kasneje, saj je bil gradbeni material na suhem in pokrit s šotorskim platnom. Dogovorjeno je bilo, da se bo, glede na tako stanje, pristopilo k urejanju naslednji dan. O tem smo takoj po ogledu okoli 23. ure osebno seznanili dežurnega miličnika na postaji domžalske milice. V četrtek, 15. 1. 1987 sem prišel na delo ob 6. uri, to je eno uro pred začetkom obratovanja poslovalnice ter organiziral vse potrebno za čiščenje snega. To noč ga je zapadlo toliko, da je bil dostop do Kuriva možen le peš, prav tako pa tudi gibanje v enoti. Razporedil sem delavce po dva in dva na različne konce Kuriva z nalogo, da očistijo dostope, odstranijo sneg z dvorišča, napravijo poti med posameznimi objekti in dostope do blaga, vskladiščenega na dvorišču. Ob 8. uri sem bil klican na sejo štaba civilne zaščite na sedež Napredka, kjer je bilo glede Kuriva sklenjeno, da se morajo v enoti očistiti najprej vse poti, nato pa pripraviti prostor za preselitev blaga iz podrtega šotora. Blago naj se začne seliti istočasno z demontažo podrtega šotora. Štab je sklenil, da je za demontažo potrebno najeti zunanjega, strokovno usposobljenega izvajalca, saj je bilo delo ocenjeno kot zelo nevarno, delovna organizacija pa za taka dela nima usposobljenega kadra. Kljub intenzivnemu angažiranju dne 15. 1. 1987 nismo uspeli dobiti izvajalca ne med delovnimi organizacijami na področju Domžal, niti v privatnem sektorju, zato smo v petek, 16. 1. 1987 pod vodstvom našega referenta za varstvo pri delu sami začeli z demontažo in istočasno s preselitvijo blaga. Delali smo v petek od jutra do poznega večera in v soboto naslednjega dne od 7. ure pa skoraj do mraka, ko je bilo delo v zvezi z demontiranjem šotora in preselitvijo blaga končano. Vse delo so opravili delavci poslovne enote Kurivo.

Še nekaj o četrtku, ko nam članek smiselno očita, da kar do 12. ure nismo poprijeli za lopate. Ta dan smo, kot že povedano, začeli čistiti novo zapadli sneg v prvi izmeni že od 7. ure dalje, okoli 10. ure pa so prišli še trije delavci druge izmene. Z lopatami smo očistili sneg z dvorišča in poti znotraj poslovne enote. Kljub večkratnim intervencijam, da naj nam pri čiščenju pomaga Komunalno podjetje, jim je uspelo poslati v našo poslovno enoto stroj za odmetavanje snega šele naslednji dan okoli 14. ure, in še to samo za dve uri.

Na štabu civilne zaščite je bilo dne 15. 1. 1987 tudi sklenjeno, da je potrebno odstraniti sneg s strehe kovinske hale, ki je locirana v poslovni enoti Kurivo. V ta namen smo se na štabu, v prisotnosti predstavnikov Graditelja dogovorili, da bodo njihovi delavci, ki so usposobljeni za delo na višinah, očistili sneg z omenjenega objekta. Graditeljevi delavci so ta dan, to je četrtek, okoli 10. ure prišli na delo, po krajši pripravi začeli s čiščenjem strehe, vendar pa so delo po pol ure končali z obrazložitvijo, da je preveč nevarno, saj se hala mudi, nevarno pa je tudi, da se podre salonitna streha in delavec pade do 8 metrov globoko na tla hale. Ker je grozila nevarnost, da se podre še ta objekt, pomoči pa nismo dobili od nikoder, smo delavci Kuriva sami pod strokovnim vodstvom vodje investicij naše delovne organizacije začeli z nevarnim delom in privezani na vrvi čistili streho vse od 14.30 do 20. ure, ko smo objekt popolnoma očistili. Žal o tem nismo napravili fotografije, ker za to nismo imeli časa in smo morali delati.

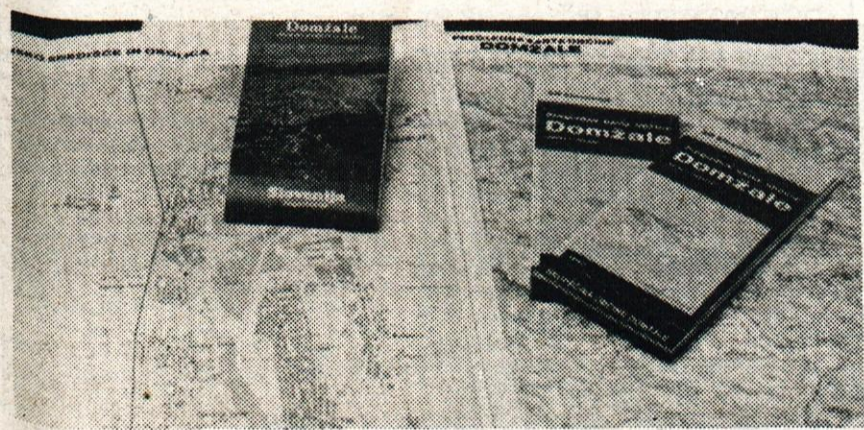
Spoštovani tovariši odgovorni urednik! Ne dvomimo o dobronamernosti pisca članka, ki je pokazal upravičeno skrb za neodgovorno ravnanje pri gospodarjenju z družbenim premoženjem. Zamerimo pa mu dvoje: prvič, da nas v smislu preventive ni takoj opozoril, če je menil, da z družbenim premoženjem ne ravnamo dovolj skrbno in drugič, če se je odločil za članek na takem nivoju, ni predhodno opravil razgovora pri nas na Kurivo oz. dobil informacije pri vodstvu organizacije. Če bi bilo to storjeno, sem trdno prepričan, da bi bila zadeva končana že po prvem razgovoru.

Iz priložene fotografije je razvidno, da šotor zopet stoji na svojem mestu in da smo že odpravili nesrečo, ki nas je prizadela. Ostaja pa pri delavcih Kuriva grenak priokus, da smo namesto priznanja dobili v vašem glasilu takšno negativno oceno. Ne odklanjamo odgovornosti za napake, ki jih med delom tudi napravimo, ne sprejemamo pa neutemeljene in v taki obliki izrečene kritike.

Poslovna enota Kurivo,
poslovodja Franc Martinčič

Novo stanje Napredkovega skladišča domžalskega Kuriva

Nova karta občinskega središča in okolice je nov dosežek Geodetske uprave Domžale

Tudi pionirji za lepše okolje

V okviru ekoloških aktivnosti v naši občini je bila 25. februarja v organizaciji Občinske konference SZDL in Zveze prijateljev mladine Domžale organizirana tudi pionirska konferenca na temo VARSTVA OKOLJA, na kateri so predstavniki osnovnih šol naše občine orisali delo ZELENIH STRAŽ in opozorili na probleme varstva okolja, kot jih vidijo sami. Poleg predstavnikov posameznih šol, OK SZDL in ZPM sta se problemske konference udeležila tudi Greta Štiffar, predsednica Izvršnega odbora Društva za varstvo okolja Domžale-Kamnik ter eden izmed ustanovnih članov tega društva Alojz Jagodic. Pionirji v okviru ZELENIH STRAŽ na zelo različne načine skrbijo za svoje okolje, na problemski konferenci pa so podali vrsto pobud in predlogov, ki morajo najti mesto v vsakdanji skrbi za čisto in zdravo okolje ne le mladih, temveč zlasti starejših. In kaj so nam povedali mladi ekologi:

JURE ZALOKAR, OŠ Matije Blejca Matveža, Mengeš:

V letošnjem šolskem letu je najpomembnejša naloga ZELENE STRAŽE ureditev učne gozdne poti. To bomo uredili s pomočjo mengeške lovške družine. Pot je že trasirana, čakamo le na ugodno pomladansko vreme, da bomo pričeli z delom.

TAMARA KOSMATIN, OŠ Janko Kersnik Brdo:

Na naši šoli smo ZELENE STRAŽE vsi, tako smo se odločili na pionirski konferenci pred petimi leti. Pred leti smo imeli tudi tekmovanje med razredi v čiščenju okolja in varstvu partizanskih spominskih obeležij, sedaj to ni več potrebno, ker nam je varstvo okolja prešlo v navado.

ROK KOREN, OŠ Venclja Perka Domžale:

Opažamo, da je v centru Domžal premalo košev za odpadke, tovarne pa bi morale tudi bolj poskrbeti za svoje odpadke, ki jih spuščajo v reke. Premalo je tudi dobro organiziranih zbiralnih akcij papirja, steklenic, črepinj... Več skrbi bi morali nameniti tudi varovanju gozdov (pogozdovanje, odpravljanje škodljivcev z dreves) in varovanju živali, kar jih sploh še je.

LARA CAPUDER, OŠ Radomeljske čete Preserje:

V boj za zdravo okolje smo vključeni tudi pionirji na naši osnovni šoli. V ZELENIH STRAŽAH skrbimo za čistočo po razredih in okolici šole, na hodniku. Organiziramo tudi čistilne akcije čišče-

nja strug Kamniške bistrice in Mlinšičice, pri tem sodelujemo z organizacijami združenega dela.

VALERIJA RESNIK, OŠ Martin Koželj Dob:

Smetišče v Dobu nam povzroča veliko težav glede onesnaževanja okolja in podtalnice. Tovornjaki, ki prevažajo odpadke, imajo večkrat neprimerno nalo-

žene smeti, ki jih po poti izgubljajo. Tudi njihova hitrost je neprimerna, zlasti, ker vozijo v času, ko gremo učenci v šolo ali domov. Od naših aktivnosti bi jih povedala le nekaj: urejanje šolskega vrta, pogozdovanje, urejanje cest, zbiranje odpadnih surovin ipd.

NINA ZELENJAK, OŠ Šlandrove brigade:

Mislim, da si nekateri mladi bolj prizadevamo za čisto okolje kot odrasli. Večkrat sodelujemo v akcijah, opozarjamo druge in se o tem pogovarjamo. Na šolskih zelenicah se poznajo sledi odraslih in manjših otrok, ob šoli je vse preveč bližnjic in potk. Vsi bi si morali veliko bolj prizadevati za čisto in urejeno okolje, pa tudi starejši bi lahko pogosteje sodelovali v teh akcijah.

SONJA TRŠKAN, OŠ Olge Avbelj:

V začetku je bila okolica naše šole še precej neurejena. Za gradbeniki je ostalo precej kamenja in veliko neurejenih površin, kar nas je zelo motilo. V okviru ZELENIH STRAŽ smo se domnili, da bomo polepšali okolico. Zasadili smo okrasno drevje, grmičje in cvetje ter veliko sadnih dreves. Večkrat obiščemo tudi arboretum v Volčjem potoku, kjer opazujemo naravo, skrbimo pa tudi za ptice pozimi.

MATEJA ROTAR, OŠ Josip Broz Tito:

V ZELENIH STRAŽI morajo sodelovati vsi učenci. Učenci od prvega do petega razreda delajo vsak dan v jesenskem in pomladanskem času, če to dovoljuje vreme. V pomladanskem času delajo večje skupine, ker skrbimo za nasade v številnih koritih. Nasadimo rože in grmovnice, okopavamo, plevemo, obrezujemo, pograbimo vse zelene površine, uredimo živo mejo, oplevemo tudi robove ob asfaltiranih površinah, steze na igrišču in peščeni rob okrog šole.

Jure Zalokar

Tamara Kosmatin

Rok Koren

Lara Capuder

Valerija Resnik

Nina Zelenjak

Sonja Trškan

Mateja Rotar

Vrhpolje pri Moravčah

Ob krajevnem prazniku — podeljena priznanja

V Krajevni skupnosti VRHPOLJE-ZALOG v občini Domžale so pred kratkim proslavili 45. obletnico ustanovitve prvega odbora OF v Armonijevi hiši v Zgornjem Tustanju za področje Moravske doline in krajevni praznik s slavnostno sejo samoupravnih organov in družbenopolitičnih organizacij.

Slavnostna seja je bila v nedeljo, dne 8. februarja 87 ob 9. uri v prostorih podružnične osnovne šole na Vrhpolju. Pozdrav prazniku so bile besede predsednika Krajevne konference SZDL tov. Janeza Rožiča, da ta krajevna skupnost praznuje krajevni praznik OF Slovenskega naroda za Moravsko dolino.

Zbranim je o uspehih in načrtih govoril predsednik sveta KS Vinko Kepic in poudaril, da je naš krajevni praznik istočasno obeležen kot kulturni praznik Slovencev, ko se spominjamo pesnika Franceta Prešerna.

Občani te krajevne skupnosti so v preteklosti že velikokrat dokazali, da dobre rezultate lahko dosežejo le s skupnimi močmi s prostovoljnimi deli, samopripravki in denarnimi sredstvi, je poudarila predsednica Občinske konference tov. Vera Vojska.

Na slavnosti so bila podeljena krajevna priznanja trem občanom, za njihovo prizadevno delo. Prejeli so jih Anton Cerar, Albin Penič in Bogo Germovšek.

Občani te krajevne skupnosti so letošnje praznovanje obeležili predvsem delovno in slovesno. Za napredek svojega kraja, so pripravljali s svojim delom in sredstvi urejevati komunalne objekte in s pomočjo širše družbe tudi še naprej...

Jože Novak

OPTIK
Martina Škofic
Ljubljanska 87, Domžale

Delovni čas:
— dopoldne od 8.00 do 12.00
— popoldne od 16.00 do 18.00
— sobota od 8.00 do 12.00 ure.

Predsedstvo Občinskega sveta Zveze sindikatov Slovenije Domžale na podlagi 45. člena Statutarnega sklepa občinske organizacije ZSS Domžale razglašajo rok in pogoje za predlaganje kandidatov za

SREBRNI ZNAK ZVEZE SINDIKATOV SLOVENIJE V LETU 1987

Predsedstvo Občinskega sveta ZSS Domžale razpisuje za leto 1987 podelitev sedem srebrnih znakov Zveze sindikatov Slovenije organizacijam in članom zveze sindikatov.

1.

Srebrni znak Zveze sindikatov Slovenije bo podeljen osnovnim organizacijam Zveze sindikatov za večletno izjemno in učinkovito delovanje pri uveljavljanju interesov članstva. Pri tem bo upoštevano zlasti:

- zavzemanje za uveljavljanje vloge Zveze sindikatov v političnem sistemu socialističnega samoupravljanja,
- prizadevanje za razvoj socialističnih samoupravnih družbenoekonomskih odnosov na podlagi ustave in zakona o združenem delu ter za poglobljanje odločujočega vpliva delavcev,
- trajnejše izpolnjevanje dogovorjenih sklepov in stališč, sprejetih v organizacijah in organih zveze sindikatov in sindikatov dejavnosti,
- prizadevanje za doseganje dogovorjenih ciljev gospodarskega in družbenega razvoja.

2.

Srebrni znak Zveze sindikatov Slovenije bo podeljen članu Zveze sindikatov, ki je z večletnim družbenopolitičnim delom v naprednem delavskem gibanju oziroma sindikatu uveljavljal delavske interese in dosledno ter učinkovito pomagal uveljavljati in razvijati sindikat ter krepiti njegovo razredno naravnost.

3.

Predlog za podelitev srebrnega znaka lahko dajo skladno s Pravilnikom o podeljevanju srebrnega znaka Zveze sindikatov Slovenije organizacije zveze sindikatov in njihovi pristojni organi.

4.

Predlagatelj pošlje predlog na posebnem obrazcu najpozneje do 1. aprila 1987 na naslov: Občinski svet ZSS Domžale, Ljubljanska 70.

Obrazci za predlaganje kandidatov so na voljo pri Občinskem svetu ZSS Domžale.

Predsedstvo
Občinskega sveta ZSS Domžale

»Obramba in zaščita pred podtalnim delovanjem«

Smernice Predsedstva SFRJ za usposabljanje na področju SLO in DS dajejo pomembno mesto usposabljanju delovnih ljudi in občanov. Eno izmed teh usposabljanj bo v naši občini na temo »OBRAMBA IN ZAŠČITA PRED PODTALNIM DELOVANJEM« potekalo v mesecu marcu. Objavljamo razpored teh predavanj, in vas vabimo, da jih v skladu z vabili, ki so jih prejela vsa gospodinjstva, obiščete v čim večjem številu. V kolikor vabila slučajno niste prejeli, ste prav tako vabljeni, da se udeležite enega izmed predavanj v vaši KS.

KRAJEVNA SKUPNOST SLAVKO ŠLANDER

OŠ ŠLANDROVE BRIGADE — 9., 18. in 23. 3. ob 17. uri
OŠ JOSIP BROZ TITO — 23. 3. ob 17. uri

KRAJEVNA SKUPNOST VENCLJA PERKA

OŠ VENCLJA PERKA — 12. in 23. 3. ob 17. uri

KRAJEVNA SKUPNOST SIMONA JENKA

ZDRAVSTVENI DOM DOMŽALE — KLET — 18. in 19. 3. ob 17. uri

GASILSKI DOM ŠTUDA — 12. 3. ob 17. uri

KRAJEVNA SKUPNOST MENGEŠ

KINODVORANA MENGEŠ — 5. 3. ob 17. uri

GASILSKI DOM LOKA — 4. 3. ob 17. uri

GASILSKI DOM TOPOLE — 10. 3. ob 17. uri

KRAJEVNA SKUPNOST JARŠE RODICA

OŠ JARŠE — 10. in 19. 3. ob 17. uri

KRAJEVNA SKUPNOST TRZIN

OSNOVNA ŠOLA EDVARD KARDELJ — 5. in 9. 3. ob 17. uri

KRAJEVNA SKUPNOST DOB

OSNOVNA ŠOLA MARTIN KOŽELJ DOB — 4. 3. ob 17. in 19.00. uri

KRAJEVNA SKUPNOST VIR

DELAVSKI DOM VIR — 10. in 11. 3. ob 17. uri

KRAJEVNA SKUPNOST RAFOLČE

OSNOVNA ŠOLA JANKO KERSNIK BRDO — 11. 3. ob 17. uri

KRAJEVNA SKUPNOST LUKOVICA

KULTURNI DOM LUKOVICA — 4. 3. ob 17. in 19.00. uri

KRAJEVNA SKUPNOST PREVOJE

KULTURNI DOM ŠENTVID — 23. 3. ob 17. uri

KRAJEVNA SKUPNOST HOMEČ NOŽICE

GASILSKI DOM HOMEČ — 9. in 11. 3. ob 17. uri

KRAJEVNA SKUPNOST RADOMLJE

KINODVORANA RADOMLJE — 10. 3. ob 17. uri

KRAJEVNA SKUPNOST PRESERJE

OŠ RADOMELJSKE ČETE PRESERJE — 16. in 23. 3. ob 17. uri

KRAJEVNA SKUPNOST MORAVČE

OŠ JURIJ VEGA MORAVČE — 11. in 18. 3. ob 19. uri

KRAJEVNA SKUPNOST PEČE

V ŽUPNIŠČU — 17. 3. ob 17. uri

KRAJEVNA SKUPNOST BLAGOVICA

KULTURNI DOM BLAGOVICA — 12. 3. ob 18. uri

KRAJEVNA SKUPNOST IHAN

DOM DRUŽBENE SAMOZAŠČITE — 16. in 17. 3. ob 17. uri

KRAJEVNA SKUPNOST KRTINA

OŠ KRTINA — 15. 3. ob 10. uri

KRAJEVNA SKUPNOST DRAGOMELJ

OŠ DRAGOMELJ — 16. in 17. 3. ob 17. uri

KRAJEVNA SKUPNOST VRHPOLJE ZALOG

OŠ VRHPOLJE — 17. 3. ob 17. uri
KULTURNI DOM KD MIRAN JARC — 16. 3. ob 17. uri

KRAJEVNA SKUPNOST TROJANE

PRI KONŠKU TROJANE — 19. 3. ob 17. uri
PRI SMRKOLJU ŠENTOŽBOLT 1 — 15. 3. ob 11.30. uri

KRAJEVNA SKUPNOST KRAŠNJA

OŠ KRAŠNJA — 18. 3. ob 18.30. uri

KRAJEVNA SKUPNOST ZLATO POLJE

OŠ ZLATO POLJE — 15. 3. ob 10.00. uri

KRAJEVNA SKUPNOST ČEŠNJICE

OŠ ČEŠNJICE — 15. 3. ob 10. uri

KRAJEVNA SKUPNOST ROVA

OŠ ČEŠNJICE — 19. 3. ob 18. uri

KRAJEVNA SKUPNOST ROVA

GASILSKI DOM ROVA — 19. 3. ob 18. uri

KRAJEVNA SKUPNOST VELIKA VAS DEŠEN

DOM DRUŽBENE SAMOZAŠČITE VELIKA VAS — 22. 3. ob 15. uri

ANA LENIČ

Kdor pozna Ano Lenič, bo z gotovostjo skoraj pripravljen priseči, da je Anica ali Ani, kakor ji pravijo njeni učiteljski kolegi na podružnični šoli v Ihanu, Ihanca že od nekdaj. Pa ni! Rodila se je v Stični, saj sta tako njena oče kot mati Dolenjca. Vrata šole je na Dolenjskem, se pravi v Grosuplju, odpirala samo eno leto, nato pa se je s starši preselila najprej v Domžale, nato na Vir, nazadnje v Ihan, kamor se je Anica po končanem učiteljskem preselila in kmalu tudi poročila. Priimek Urbančič, ki ga je do dvajsetega leta nosila, je spremenila v Lenič; nosi ga še danes...

S fotografom sva dobitnico srebrne Kersnikove plakete obiskala na šoli. Pred osmim marcem — tako smo menili — je tudi najprimernejše, da v naši najbolj brani rubriki predstavimo občanko, delavko, mater.

Odločili smo se za Ihančo Ano Leničovo. Učiteljica je. Tiste sorte učiteljica, ki tega ne more skriti, četudi bi to hotela. S fotografom sva sedla na majhne stolce v njenem razredu, koder Ani že polnih 23 let uredništvu poslanstvo učiteljice, ki jo poimenujemo s čudnim imenom »elementarka«.

»Moji prvi učenci, ki sem jih naučila brati in pisati, so danes stari že 33 let; tudi sami so že starši. Ne vem, vendar tako je: mnogi med njimi so ostali povezani s šolo, največ preko kulturne dejavnosti, pove s ponosom, ob tem pa zvezo tudi podatek, da je v vseh 23 letih naučila brati in pisati take kole približno 400 Ihančev. Kakšen užitek — pogled na takšen rezultat prizadevanja, dela. Človek bi zavidal vsakomur, ki ob pogledu na opravljeno lahko najde v preteklosti tako čudovito opredmetene rezultate samo dobre polovice delovne dobe.

Sedimo v razredu, ki odseva red; čisto je, četudi je očitno, da so otroci ravnokar odšli. Kdo bi si mislil, da je mogoče, da je že nekaj trenutkov po pouku razred lahko takega videza; mora biti že učiteljica tista, ki poskrbi za to; otroci sami po sebi težko. Vse je na svojem mestu; red je ravnokar pravljen, ni pretirano pedantosti, ki zna — če je prehuda — motiti.

Kmalu naveženo pogovor na družino. Dva sinova ima: Iztoka in Jožeta; oba sta glasbenika, sicer pa prvi študira ekonomijo, drugi pa geografijo in geodezijo. S kulturo sta povezana oba, nihče pa si z njo ne bo služil kruha. Anica še ni babica, tašča pa že, Morda je tudi to, biti tašča — sladko breme. Kdo bi vedel; biti babica je menda zagotovo.

Anica se spominja prvih korakov v kulturi. Podpisane spomni, da sta skupaj nastopila v srednjih petdesetih letih — (kdaj je že to!) v Godbenem domu v Domžalah v dramskih vlogah Golivega Jurčka. Odtlej ni nikoli več stopila s kulturnega voza. Tudi učiteljske okrepitve voljo delati v kulturi, zagotovo. Vesela je, ko vidi, da enako ljubezen do kulturnega delovanja ohranja tudi njeni učenci. Ti so — ko se v šolskem delu navežejo na to delo — trajno zapisani kulturi tudi v kasnejših letih. Pa koliko jih imajo Ihanci! Vsi so izšli iz dramskega, recitatorskega, izvenšolskega dela na šoli. Koliko je krajev, ki bi želeli imeti samo polovico od številnih Ihančevih kulturnih delavcev. Vsi poprijejmo, nihče ne odreče. Tako tudi Milan Marinič, žena

Zdenka, Boris Kopitar; vedno so na voljo. Sedaj bo med njimi tudi Tone Savnik, odkar postaja Ihanec. Upajo...

»Ja, dom v Ihanu je tudi neverjetna pridobitev,« pove z zanosom. »Koliko dela je bilo vložnega! Sedaj niti ni bilo pretežko, ko smo pa imeli v Zvonetu Slovniku in Brnetu Gnidovcu tako imenitna »motorja« za to, da dom imamo«. Z velikim veseljem pove, da je v letošnji — že kar zahtevno organizirani Ihanški kulturni sezoni, — prodano v Ihanu kar 50 letnih abonmajske kart. Za majhen kraj je to prav veliko. Človeku vzpodbudi voljo za delo, če vidiš, kolikšen je odmev...

O šoli se pravzaprav pogovarjamo ves čas. Človek z veseljem gleda okoli in karkoli zagleda, — iskreno — všeč mu je. Znajo, ti Ihanci! Anica pravi, da se tudi dobro, prav z gledno razumejo. Pa saj ne bi moglo biti tako, kot je, če se ne bi razumeli. »Tu v šoli, mora biti center kraja,« meni. »Saj se navsezadnje vsak dan nekaj dogaja. Ni nam težko pokriti tistih kulturnih potreb, ki jih v kraju otroci in učitelji lahko opravimo.

Se o nagradah spregovorimo. Kar precej jih že ima. Nekaj jih našteje, pa brž pove, da to niti ni pomembno. Pomembno je dobro počutje po delu, če je to opravljeno. In dobro tudi je, če je v kraju mnogo takih ljudi kot so Andrej Zajc, Ivanka Mežnar, Jože Mežnar in Urška Pogačnik, ki so tega dne zvečer prejeli priznanje ob krajevnem prazniku za posebne zasluge pri razvoju krajevne skupnosti.

Kako je bilo na svečani prireditvi zvečer (z Anico smo se pogovarjali tega dne dopoldne) ne vemo. Vemo pa, da je bil to večer, ki je prav vsem, tudi Anici Leničevi pomenil nov vzgib v bogatem in dragocnem amaterskem delu, ki ga na področju kulture opravlja.

M. Brojan

Ansambel Nika Zajca se s pristno domačo doživeto glasbo uveljavlja med narodnozabavnimi ansambli.

Od Čepelj do Nožic

Niko Zajc ima svoj ansambel že petnajst let. Nekoliko je spreminjal tudi pevsko zasedbo, od Fantov iz Gozda do Dobropoljskih fantov, zdaj pa se je ustalil v duetu in seveda z instrumentalnim triom, pri zabavnih skladbah pa imajo še eno instrumentalno okrepitev. Pravi, da je začel z igranjem že v rani mladosti. Prvi učitelj mu je bil oče, ki je tudi sam veliko igral na ohceti, mladi Niko pa mu je že s 15-timi, 16-timi leti pomagal, oz. ga nadomestil, ko oče tega ni zmožal. Doslej je Niko Zajc — še vedno namreč sam ali s celotnim ansambelom — igral že na okoli 500-tih ohceti.

Resneje je začel z delom v ansamblu leta 1971, 1972 je tudi že zmagal na Ptujskem festivalu, potem pa so se javna priznanja kar vrstila in vrstila. Začel je snemati plošče, nastopati na Radiu Ljubljana, na koncertih in veselicah, še vedno pa ni našel takšne kvalitete, da bi bil lahko sam in tudi strokovnjaki zadovoljni s končnim izdelkom.

Z Majdo in Borisom nov veter

Vsi poznavalci se strinjajo, da ima Niko Zajc med diatoničnimi muzikanti izredno sveže in lepe melodije, primerno pa so zazvenele šele na kaseti Ljubezen je kriva za vse, na kateri pojeta Majda Korošec, sicer otroška negoval-

Ansambel Nika Zajca izdal kaseto:

Za vse je kriva ljubezen do glasbe

Vsekakor je tudi v svetu velik dogodek, ko komu izide nova plošča oz. kaset, posebno še, če je tudi v javnosti in pri strokovnjakih dobro ocenjena. Prav to pa lahko rečemo o zadnji Zajčevi kaseti, ki je pred nedavnim zagledala luč sveta. Treba je tudi poudariti, da je Niko Zajc kot avtor vse glasbe na kaseti posegel tokrat z motivi izključno v dolino pod Kamniškimi planinami, torej na Mengeško polje, ob Bistrico, v Kamnik in Domžale, o čemer tudi prepeva njegove pesmi, posebno lepo pa na kaseti zazveni tudi nov slovenski duet — Majda Korošec, ki je Korenova nagrajenka preteklega leta in vsestranski — radijska in televizijska osebnost — Boris Kopitar, ki se tu prvič pojavlja tudi v vlogi pevca.

ka v Kliničnem centru in vse bolj popularni Boris Kopitar.

»Majda je pela sicer tudi že z ansambelom Toneta Kudra, toda z njim ne delajo veliko. Borisa pa sem povabil le na snemanje, drugače z nami ne bo utegnil nastopiti. Brez lažne skromnosti mislim, da nam je tokrat res uspelo. Z naslovno skladbo smo zmagali tudi na Lojtrici domačih, pravkar se vrtil posebnost na pesem Jožetu, ki smo jo napisali nekemu moravškemu Jožetu na kožo, je pa seveda za vse Jožete v Sloveniji, pa tudi drugi motivi so kar uspeli. Tako kot za to kaseto me še niso nikdar spraševali poslušalci...« zadovoljno ugotavlja vodja ansambla, ki zdaj živi z družino v Nožicah, na Pionirski 18. Hčerka že pridno vleče meh in smó jo že dvakrat srečali tudi na tekmovalju ljudskih godcev pri Repanškju.

Sicer pa je prav, da predstavimo še preostale člane ansambla Nika Zajca: basist Miro Medved je iz Domžal, kitarist Franc Pestotnik je s Količevega, na večjih prireditvah pa jim pomaga tudi na klavirski harmoniki ali na klavirskih pri zabavnih skladbah Tomaž Smole iz Rodice. Zadovoljni ugotavljajo, da so zdaj zbrani pravi muzikanti in da je za uspelo kaseto kriva pravzaprav ljubezen do glasbe.

O Zajcih bomo še slišali

Pohvale seveda godijo in dajejo novega poleta. Ta hip ima ansambel že pripravljeno polovico skladb za novo kaseto, upajo pa tudi na dobre druge rezultate tekom leta.

»Saj sem vedel, da nekaj mora nastati iz tega,« pravi Niko Zajc, ki je po naravi sila skromen in ne obeša vsega skupaj na veliki zvon. Sicer pa dopoldne redno dela v Bayer farmi v Mengšu, nasproti Leka, doma ima dovolj dela s hišo in okoli nje, najbolj pa se seveda razvija ob glasbi. Nekdanji ljudski godec je tako postal poznan po vsej Sloveniji, na poletje pa se bo odpravil s svojim ansambelom tudi na večdnevno gostovanje v Nemčijo in Nizozemsko.

O veselem Zajčevem ansamblu bomo torej še veliko slišali, tako po osrednjem slovenskem radiu kot o nastopih doma in izven naših meja. Ob vsem tem pa je treba tudi dodati, da se pri Niku ni batil, da bi ga kakšen dodatni dinar pokvaril, saj se zveni za nastop za zelo dosegljivo ceno, ničlikokrat pa je nastopil tudi že zastoj, velikokrat pa smo ga srečali na javnih mestih s harmoniko tudi takrat, ko bi bilo koga drugega sram jo vzeti s seboj. V duši je še vedno pravi ljudski veseljak! Srečno tudi vnaprej, Zajčev prerojeni ansambel!

Ivan Sivec

Popravek

V zadnji številki Občinskega poročevalca se je v članku »Kako so se razveseljevali stari Domžalčani« pojavila napaka, saj je bil namesto priimka Oset v zvezi z Osetovo gostilno omenjen priimek Vrečar.

Opravičujemo se...

Avtor in uredništvo

Spominska prireditve:

43-letnica tragedije na Oklem

Kakor vsako leto so tudi letos Krajevna organizacija ZB NOV ter družbenopolitične organizacije KS Ihan pripravile komemoracijo ob obletnici bitke na Oklem, ki so se je poleg učencev Pionirskega odreda Karel Destovnik Kajuh iz Ihana udeležilo veliko število borcev, aktivistov, mladih ter ostalih delovnih ljudi in občanov ne le iz naše občine, temveč tudi iz sosednjih občin, zlasti iz Kamnika in Litije.

Po pozdravnem govoru ravnatelja OŠ Ihan tov. Antona Križaja je zbranim spregovorila predsednica OK SZDL Domžale, ki je zlasti poudarila pomembnost tovarništva in enakopravnosti med vsemi, ki so šli in izbojevali neizprosni boj za nov čas. V tem času se mi danes sicer srečujemo z različnimi krizami, ki pa jih bomo enako kot pred več kot 4 desetletji lahko odpravili le s skupnimi močmi, z medsebojnim sodelovanjem in enotnostjo vseh narodov in narodnosti. Z minuto molka in položitvijo vencev na prizorišče tragedije je bil obujen spomin na 72 padlih borcev, ki so se s svojo smrtjo trajno vpisali v našo zgodovino.

Po kulturnem programu, v katerem so sodelovali učenci pionirskih odredov Karel Destovnik Kajuh iz Mekinj in Ihana, mladinci in člani Kulturnega društva iz Ihana, so preživeli udeleženci te tragedije skupaj s pionirji obudili spomin na 24. februar 1944.

F. M.

S priložnostnim kulturnim programom so na Oklem ob prisotnosti mnogo mladine spet obudili spomin na tragične dni februarске strahote...

Zlata poroka Primožičevih

Pred nedavnim sta praznovala svojo 50-letno skupno življenjsko pot zlatoporočenca Julij in Marija Primožič, rojena Cerar.

Ob tej priložnosti so jima pripravili manjšo slovesnost. Na njej je spregovoril podpredsednik Herman Breznik, ki je v kratkem opisu povzel njuno življenjsko pot.

Svoj drug drugemu zvesti zakonski »da« sta izmenjala pred 50 leti, to je 31. januarja 1937 v Dobu. Oče Julij se je rodil 15. februarja 1907. Njegova mlada leta so minevala na domačiji, koder se je rodil. Osnovno šolo je obiskoval v Šentvidu. Že v mladosti se je srečal z vso bridkostjo življenja, ki ga je kmalu prizadela ob smrti njegovega očeta. Njegova mati se je po smrti očeta ponovno poročila. Oče Julij je imel dva brata in dve sestri, od katerih je živa samo še ena sestra.

Mati Marija roj. Cerar se je rodila 1. julija 1910. Osnovno šolo je obiskovala na Trojci in svoja mlada leta do poroke preživela na kmetiji v Rači. Tudi mati je v rani mladosti izgubila mamo. Kot najstarejša hčerka v družini je morala po mamin smrti prevzeti gospodinjstvo. Pošteno je morala poprijeti za delo, saj je bilo poleg dela na domačiji nujno skrbeti tudi za številno družino. Mati je imela deset bratov in sestra, od katerih jih danes živi še 5. Njena mlada leta so kopnela ob trdem delu na kmetiji, ki je to — kot velika kmetija — od nje zahtevala.

Usoda je hotela, da sta se Julij in Marija srečala, se spoznala in drug drugemu namenila trdno zakonsko zvestobo. Svojo skupno življenje sta preživela na

kmetiji na Prevali, ki je obsegala 21 ha slabo rodovitne zemlje. Ko sta kmetijo prevzela, je bila le-ta zelo zadolžena, poleg tega pa sta morala izplačati še visoko doto dedičem.

Druga svetovna vojna njune družine ni obšla. Oba sta podpirala in pomagala ter nudila pomoč partizanom in NOB. Pomoč sta nudila še zlasti bratu partizanu Vidu, ki

Ata Julij in mama Marija na svečanem sprejemu ob jubileju 50 letnici skupnega življenja.

Organizatorjem kulturnih in športnih prireditev

Uredniški odbor Občinskega poročevalca vas poziva, da nas pravočasno obveščate o različnih športnih in kulturnih prireditvah, katerih organizatorji ste. Vaša kratka vabila bomo objavljali v našem glasilu in vam tako brezplačno omogočili, da bo o vaših prireditvah obveščen širši krog naših delovnih ljudi in občanov.

Vaša obvestila sprejemamo po tel. 721-686, kjer dobite tudi potrebne informacije, kdaj posamezna številka Občinskega poročevalca izide. Sodelujte! Sporočite takoj, ko se odločite da prireditev pripravite ...!

Uredniški odbor

Delovni program občinskega srečanja »Naša beseda '87«

SREDA, 25. marec 1987, od 16.00—19.30 v stari kinodvorani Domžale

- KDO JE NAPRAVIL VIDKU SRAJČICO**
Dramski krožek COŠ ŠKD OŠ Šlandrove brigade
režiser: Marija Štebe
- DEKLICA VEKA**
Dramska skupina ŠKD podružnične šole Krtina
režiser: Jeretina Draga
3. BESEDE ŽIVIMO Z NAMI
Dramsko-recitatorska skupina ŠKD OŠ Martin Koželj Dob
režiser: Marta Keržan
- VIDEO KLUB**
Dramska skupina pri FKk Mavrica Radomlje
režiser: Goran Gluvič

ČETRTEK, 26. marec 1987, od 11.00—15.00 v Knjižnici Domžale

- SNEŽAKI — KORENJAKI**
Lutkovni krožek ŠKD Vencelj Perko
režiser: Bojana Dorič
- KAKO STA SE KUŽEK IN MUCEK IGRALA in STRAHEK**
Lutkovni krožek ŠKD OŠ Josip Broz Tito
režiser: Mara Sarkič
- TO JE NAŠA ŽOGICA**
Lutkovna skupina PS ŠKD OŠ Edvard Kardelj Trzin
režiser: Mateja Stiplovšek
- MULCI**
Dramski krožek ŠKD Šlandrove brigade
režiser: Nena Radmelič
- GLAVA V PESKU**
Lutkovna skupina na podružnični šoli Krašnja
režiser: Beguš Vera

PETEK, 27. marec 1987, od 16.00—19.00 v stari kinodvorani Domžale

- KAKO SI JE SNEŽENI MOŽ ISKAL ŽENO**
ŠKD pri podružnični šoli Krašnja
režiser: Vera Beguš
- SINJEMODRI PETER**
Dramska skupina ŠKD OŠ Radomeljske čete
režiser: Rija Preskar
- ČAROVNICE**
Dramska skupina ŠKD OŠ Janko Kersnik Brdo,
režiser: Stane Pelc
- PAVLIHA IN MICA**
Mladinska dramska skupina pri KD Franc Maselj-Podlimbarski
režiser: Vera Beguš

LITERARNO DRUŠTVO DOMŽALE

razpisuje

LITERARNI NATEČAJ

Zainteresirani avtorji lahko sodelujejo z različnimi literarnimi deli. Upoštevani bodo prispevki vseh vrst proze, poezije in dramatike:

- črtice, novele, satire, humoreske, romani ...
- pesmi, epigrami, aforizmi, basni ...
- dramska besedila, enodejanke, skeči, groteske, TV ali radijske igre, scenariji ...
- kritiški prispevki, eseji z vseh področij umetnosti, kulture in družbenega življenja.

Na natečaju lahko sodelujejo tudi ilustratorji in grafiki! Najboljši avtorji bodo nagrajeni in se bodo predstavili na literarnem večeru, izbrana dela pa bodo objavljena v literarni prilogi Občinskega poročevalca.

Prispevke v treh tipkanih izvodih je potrebno poslati do 31. 3. 1987 na naslov: Literarno društvo Domžale, Ljubljanska 58, Domžale. Skupaj s prispevki je potrebno poslati osnovne podatke: priimek in ime, datum in kraj rojstva ter naslov bivališča.

Domžalske likovne umetnice razstavljajo ob dnevu žena v knjižnici Domžale

Otvoritev je bila v četrtek, 5. marca 1987 ob 18. uri v večnamenskem prostoru domžalske knjižnice. Razstavljajo Miša Jelnikar, Štefka Košir-Petrič, Andreja Peklaj, Vera Terstenjak-Jovičič, Bernarda Zajec.

Na otvoritvi je svoje pesmi predstavila domžalska pesnica Mirjam Novak.

O ženskah v likovni umetnosti je govoril umetnostni zgodovinar dr. Cene Avguštin.

Miša Jelnikar se je rodila 27. decembra 1945 v Ljubljani. Študirala in diplomirala je na Royal College of Art v Londonu kot oblikovalka nakita. Deluje kot samostojna kulturna delavka in živi v Trzinu. Razstavlja od leta 1971, svoje delo je predstavila na ljubljanskem Bienalu, na Sejmu obrti v Münchnu, na razstavah Društva oblikovalcev, v ljubljanski in mariborski Galeriji Ars in v Galeriji Alfa v Splitu.

Štefka Košir-Petrič je rojena 5. decembra 1926 v Domžalah. Po končani gimnaziji se je vpisala na Akademijo za likovno umetnost v Ljubljani, kjer je diplomirala leta 1954. Kot likovni pedagog je službovala v Sisku in na Centru srednjih šol v Domžalah. Prvič je razstavljala s skupino domačih slikarjev v Sisku, v Domžalah pa je večkrat sodelovala na skupinskih razstavah z malimi plastikami. Samostojno je razstavljala portrete leta 1981 v Kranju v Stebrišni dvorani mestne hiše in letos skupaj z možem v Likovnem salonu v Kočevju. Živi in dela v Domžalah.

Andreja Peklaj je rojena leta 1948 v Vikrah pod Smarno goro. Od leta 1974 je članica Foto kluba Planinske zveze

Slovenije. Ves čas aktivno sodeluje na republiških, zveznih in mednarodnih razstavah fotografij in barvnih diapozitivov. Do sedaj je sodelovala na preko 80 tekmovanjih in prejela čez 50 priznanj, za kar ji je Foto zveza Jugoslavije podelila naslov Kandidat mojster Fotografije. Leta 1979 je bila sprejeta v Društvo oblikovalcev Slovenije. Je tudi članica KUD Dr. Lojz Kraigher UKC in Medicinske fakultete v Ljubljani in je že nekaj let stalna udeleženka njihovih slikarskih kolonij v Savudriji in Planici. Samostojno je razstavljala v Kranju, Koprju, Piranu, Murski Soboti, Trstu, Radencih in večkrat v Ljubljani, na skupinskih razstavah je sodelovala v Ljubljani, Izoli, Kopru in Murski Soboti. Živi v Mengšu.

Vera Terstenjak-Jovičič se je rodila 22. junija 1944 na Prevojah pri Domžalah. V letih 1965 do 1967 je študirala slikarstvo pri profesorjih Jacku Lubinu, Albertu Mourerju in drugih na American Art School v New Yorku. Od leta 1967 dalje je študirala slikarstvo pri profesorjih Nikolaju Omeru, Kiarju Mešku, Janezu Berniku, Marjanu Pogačniku, Gabrijelu Stupici, Zoranu Didku in dru-

Štefka Košir-Petrič, prejemnica Kersnikove plakete, razstavlja ob 8. marcu in

gih na Akademiji za likovno umetnost v Ljubljani, kjer je tudi diplomirala. Od leta 1972 je študijsko potovala po svetu. Sedaj deluje kot umetniška svetovalka pri filmu, ukvarja se s fotografiranjem in slikanjem. Živi v Beogradu in Domžalah. Sodelovala je na mnogih skupinskih razstavah po domovini in po svetu, za seboj pa ima tudi preko 25 samostojnih razstav v Ljubljani, Kranju, Domžalah, Slovenj Gradcu, Lukovici, Beogradu, Gagenau, Hanau, Mannheimu, Stuttgartu, Frankfurtu, Tinjah, Dunaju, Parizu, Indijani, Havajih in New Yorku, kjer bo imela razstavo prav v teh dneh v Jugoslovanskem kulturnem centru.

Bernarda Zajec je rojena v Ribnici na Dolenjskem. Končala je šolo za oblikovanje v Ljubljani. Nato se je specializirala za oblikovalko ameriške retuše na Višji grafični šoli na Dunaju. Kot svobodna umetnica deluje v Trzinu. Svoja likovna dela je predstavila preko KUD Dr. Lojze Kraigher Kliničnega centra in Medicinske fakultete v Ljubljani, leta 1983 v Likovnem razstavišču Metulj v Domžalah in na skupnih razstavah domžalskih likovnih umetnikov.

Ciril Zlobec ob priliki njegovega nastopa v Domžalah. Pesnik in politik Ciril Zlobec je v razgovoru s Cveto Zalokar-Oražem številnim poslušalcem in poslušalkam predložil podatke in zanimivosti iz kulturnega in političnega življenja

Prijetni večeri v knjižnici

Večnamenski prostor v domžalski novi knjižnici je zares večnamenski. Njegove stene dobe vsak mesec novo podobo. V januarju so visele slike in pesmi mladega domžalskega umetnika Boštjana Leskovška, v februarju so nam na ogled lesorezi s Plečnikovimi vinjetami Matjaža Brojana, od 5. — 19. marca pa se bodo predstavljale s svojimi deli domžalske likovne umetnice.

Nič nenavadnega ni, da knjižnica gosti tudi literarne ustvarjalce. V januarju nas je s svojim obiskom razveselil 80-letni pisatelj Anton Ingolič, v februarju pa esejist, pesnik in kulturno-politični delavec Ciril Zlobec. V mesecu, ko praznujejo žene, se spodobi, da je na literarnem večeru gostja, v aprilu pa se bomo pogovarjali z dr. Antonom Trstenjakom.

Tudi na otroke nismo pozabili. Vsak torek ob 17. uri so dobrodošli na uri pravljic. Občinska konferenca ZSMS Domžale pa skupaj s knjižnico enkrat mesečno organizira predavanje z diapozitivi. Na prvem večeru sta diapozitive s svojih plezalskih podvigov pokazala alpinista Janez Jeglič in

Silvo Karo. Večnamenski prostor je postal kar nekoliko pretesen za vse ljubitelje gora. Že 19. marca bo naslednje predavanje z naslovom »Po gorah in deželah severne in južne Amerike«. 300 diapozitivov s svojih potepanj po deželi onkraj velike luže bo ob prijatni ameriški glasbi pokazal Martin Šolar. V naslednjih mesecih nas bodo domžalski jamarji popeljali še pod zemljo, ogledali si bomo mesta Evrope in še kaj. Vabimo tudi vas, ki ste v fotografski aparat ujeli kaj zanimivega, da se ogledate pri nas.

Sicer pa vabimo vse domžalske občane, da v našem večnamenskem prostoru preživijo kakšen prijeten večer.

Marina Rugelj

KNJIŽNICA DOMŽALE Zveza kulturnih organizacij Domžale

Vstopite v pravljčni svet ...

Pionirski oddelek knjižnice Domžale vas tudi v mesecu marcu vabi vsak torek ob 17. uri na srečanja s pravljčno domišljijo. Poslušali boste naslednje pravljice:

- 3. 3. 1987 Janez Bitenc: Maškare (Pridite našemljeni!)
- 10. 3. 1987 Branka Jurca: Modra kapica in začarani volk
- 17. 3. 1987 Christine Chagnoux: Potamček
- 24. 3. 1987 Milivoj Matošec: Lina — Lena
- 31. 3. 1987 Hans Fisher: Tačka

Ob 8. marcu pa si lahko na našem oddelku ogledate razstavo »SLOVENSKE OTROŠKE PESNICE«, ki jim bo dodano nekaj najlepših pesmic o materah.

Zastavljamo vam tudi novo knjižno uganko, ob kateri boste lahko preizkusili svoje znanje in dobili knjigo za nagrado.

Lipa Trojane — ocenili svoje delo

Člani Moškega pevskega zbora LIPA Trojane so na nedavnem občnem zboru ocenili svoje delo v preteklem letu in se dogovorili za vrsto aktivnosti, ki se jih bodo lotili letos.

Iz poročila predsednika zbora tov. Antona Založnika izhaja pestra aktivnost zbora, saj so poleg sodelovanja na številnih prireditvah tako v KS Trojane, kot tudi okoliških krajih uspešno nastopili tudi na večjih glasbenih prireditvah kot »V Domžalah se dobimo«, na slovesnosti v okviru srečanja Zveze rezervnih vojaških starešin Jugoslavije iz SR Hrvatske na Trojanah, na prireditvi v počastitev Dneva JLA v Lukovici, bili so gostitelji srečanja okteta občine Domžale na Trojanah, kot gostje pa so sodelovali še na srečanju pevskega zbora v Zalcu in na reviji v Polzeli. Tako kot lani, bodo tudi letos sodelovali na tradicionalnem pevskem taboru v Šentvidu pri Stični.

Člani zbora so se letos prvič lotili organizacije in izvedbe novoletnega koncerta in silvestrovanja v dvorani v Šentgotardu. Predstavniki družbeno političnih organizacij in Krajevne skupnosti Trojane, ki so se polnoštevilno udeležili občnega zbora, so enotno, zelo pozitivno ocenili prizadevanja in delovanje zbora, še posebej zato, ker prihajajo na vaje v Lovski dom na Prvnah pod Čemšeniško planino iz vseh okoliških krajev, dva člana in zborovodja pa za vsako vajo prevozijo 30 km.

V letošnjem letu je zboru uspelo kupiti tudi notne obleke, z izdatno pomočjo Krajevne skupnosti Trojane, Restavracije z garni hotelom Pri Konšku na Trojanah in Zveze kulturnih organizacij občine Domžale pa bodo nabavili še prepotrebni harmonij in glasbeni material, ki je potreben za uspešno in kvalitetno nadaljnje delo.

Predsednik zbora bo še naprej Tone Založnik, izvolili pa so tudi tajnika in svoje vrste povečali z dvema novima članoma.

Olga Hlebec

VABI VAS IN SE PRIPOROČA CVETLIČARNA

»ERIKA«

GORJUP »RADOMLJE«
ŠKRJANČEVO 1

DELOVNI ČAS:

OD 13^h—18^h

OB SOBOTAH

OD 9^h—14^h

TEL.: (061) 722-468

Množičnost in uspešnost v telesnokulturnem delovanju

26. februarja so se člani TVD Partizan Mengeš zbrali na svojem 42. rednem občnem zboru v telovadnici Partizana. Poleg gostov Slavka Piška, predstavnika KS Mengeš in DPD Svoboda, Angelce Keržan, predsednice KO SZDL, Srečka Blejca — predstavnika mengeških planincev ter Lojzeta Jagodica — predstavnika društva za varstvo okolja, se je v telovadnici zbralo 91 pripadnikov društva od najmlajših do članov in članic.

Občni zbor je potekal po običajnem dnevnem redu. Iz poročila predsednika društva je bilo razvidno, da Partizan Mengeš skrbi za množičnost in rekreacijo občanov, saj lahko vsakdo zase najde primerno rekreacijo ob izredno pestri ponudbi.

V okviru društva je v preteklem letu delovalo 20 vadbenskih skupin, v katere je vključeno 486 članov, ki so v telovadnici ali na prostem opravili 1626 vadbenskih ur. V ta sklop niso vštete rekreacijske ure igranja 104 članov teniške sekcije, ki v igralni sezoni lahko uporabljajo teniška igrišča štiri ure tedensko.

Seveda je velika zasluga za uspešno delo društva prizadevno delo izvršnega odbora in predsedstva, ki se redno tedensko sestaja in sprti rešuje vso problematiko pri načrtovanju vadbe in aktivnosti kakor tudi materialno-financiarno poslovanje. Vsi strokovni delavci, vaditelji, vodniki, instruktorji in trenerji so veliki navdušenci, ki svoj prosti čas namenjujejo vodenju in organiziranju vadbe v svojih skupinah.

Predstavniki društva so se aktivno vključevali v delegatski sistem in aktivno delovali v organih ZTKO in

TKS, kakor tudi v krajevni skupnosti, kjer je sodelovanje z vidnega skupaj rešujejo nekatere pereče probleme pri vzdrževanju športnih objektov v kraju.

V društvu vodita skupino cicibanov in cicibank vodnici Tončka Maligoj in Nika Habjan. Z izredno prijetno točko so nastopili na telovadni akademiji ob 40 letnici društva. Na področju množične gimnastike vodnice Simona Kopitar, Alenka Miklič, Anka Krušnik, Tanja Rojc in Marija Benda pripravljajo mlade tekmovalke za tekmovanje in nastope. Obe vrsti sta nastopili na odprtem prvenstvu Ljubljane v množični gimnastici in na Telovadni akademiji. V zadnjem času se je v Mengešu precej razmahnilo rekreacijsko igranje odbojke. Pod vodstvom vodnikov Jane Jenc, Francke Trobec in Jožeta Mlakarja delujejo štiri ekipe, dve mladinski in dve članski, ki uspešno tekmujejo v medobčinskih trim ligi Domžale-Kamnik. Prav tako pa so junija meseca pripravili sedaj že tradicionalni turnir ženske odbojke v počastitev krajevnega praznika. Izredno priljubljena je v Mengešu rekreacija, ki jo vodita Nuša Zalokar in Marjanca Lavrič. To je tudi ena najbolj množičnih skupin, saj članice izredno redno obiskujejo vadbo, kar je zasluga dobro pripravljenih ur in vsebine dela. Članska rekreacija,

ki jo vodi vodnik Jože Cemas je sicer manj množična, saj kaže, da se Mengešani rekreirajo na druge načine, vendar je v zadnjem času obisk ponovno zadovoljiv.

V zadnjem letu je izredno razmah doživel karate, ki ga zelo uspešno in požrtvovalno vodi Miha Lavrič, ki je tudi glavni trener s svojim pomočnikom Igorjem Gratzterjem in demonstratorico Matejo Lavrič.

V preteklem letu je Mateja Lavrič osvojila naslov občinske prvakinje, na republiških turnirjih je Igor Gratzter zasedel 1. mesto, Miha Lavrič pa je postal republiški prvak v absolutni kategoriji in se udeležil državnega prvenstva v Prilepu. Na turnirju v Ribnici je Miha Lavrič prejel pokal za Fair play borca za SANKUKAI večšine v Sloveniji.

To so le najvidnejši rezultati na področju karateja. Tudi šahisti postajajo vse bolj aktivni. Pod vodstvom Lojzeta Jagodica vadijo pionirji in pionirke, ostale kategorije pa vodi Lado Skok. V preteklem letu so pripravili povratni dvoboj s šahisti iz ZRN iz kraja BUBENREUTH in zmagali z rezultatom 6,5:5,5. Organizirali so klubski brzopotezni turnir, prvenstvo sekcije ter odigrali nekaj prijateljskih srečanj.

Pod vodstvom Lada Gorjana vadijo košarkarji rekreativci, ki so sodelovali v medobčinski rekreativni ligi in na tradicionalnem košarkarskem maratonu v Kamniku. Pod vodstvom instruktorjev namiznega tenisa Igorja Tisaja in Marka Gregorca so izredno lepe rezultate dosegli tudi mladi namiznoteniški igralci. Pokazalo se je, da so sadovi na področju množičnosti prerasli v resno delo in tekmovalni uspehi so tu. Tako so mengeški pionirji postali ekipni prvaki občine, osvojili 1., 2. in 3. mesto med posamezniki in 1. mesto v dvojicah. Najboljša pionirka Darko Tisaj in Gregor Gostiša sta osvojila na odprtem prvenstvu Ljubljane med pionirji iz vse Jugoslavije 3. mesto v dvojicah. Pionirji uspešno tekmujejo na selekcijskih turnirjih centralne regije. Na kvalifikacijskem turnirju v Ljubljani so osvojili ekipno 2. mesto in se uvrstili na republiško prvenstvo, kar je prav tako uspelo Darku Tisaju in Gregu Gostiši med posamezniki in v dvojicah. Poudariti je potrebno, da so te rezultate dosegli ob finančni pomoči KIMI Mengeš, ki je pokrovitelj ekipe. Vodja teniške sekcije Marjan Golob ima velike zasluge pri razmahu tenisa v Mengešu. Sedaj šteje teniška sekcija že 104 člane in sta dve igrišči premoala, zato bodo člani sekcije pričeli s prostovoljnim delom graditi še dve igrišči in steno za ogrevanje. V preteklem letu so organizirali tečaje za odrasle in pionirje, pričela je delovati pionirska teniška šola, organizirali so odprto prvenstvo Mengeša za pokal RENAULT in sodelovali na odprtem prvenstvu Domžal in Kamnika.

Z delom je pričela tudi bafnarska sekcija. Opravilo so pripravljala dela pri izgradnji bafnišča. Nekaj se že vidi, pričakujemo pa da bo spomladi na bafniščih steklo že tudi prvo tekmovanje. Naj na koncu naštetimo še nekatere največje prireditve in akcije, ki so jih organizirali marljivi organizatorji društva.

Ob 40-letnici društva so pripravili telovadno akademijo, organizirali skupaj s folklorno skupino povratni dvoboj s šahisti iz ZRN, organizirali republiški turnir v karateju, republiški kvalifikacijski turnir v namiznem tenisu, tri teniške turnirje in odbojkarški turnir v počastitev krajevnega praznika, prav tako pa košarkarski turnir ženskih ekip v počastitev občinskega praznika.

V okviru TVD Partizan pa deluje izredno uspešno tudi ženska košarkarska vrsta, ki tekmuje v slovenski ligi, v okviru sekcije pa delujejo še ekipa mladink in kadetinj A in B, ki tekmujejo v ustreznih tekmovalnih skupinah. V razpravi, v kateri so sodelovali Slavko Pišek, Angelca Keržan in Lojze Jagodic je bilo poudarjeno, da je društvo v preteklem letu doseglo lepe uspehe na področju množičnosti, kakor tudi na področju tekmovalnega športa, da je razveseljivo, da število članov društva raste, da je dobro poskrbljeno za podmladek in ne nazadnje, da se pogoj dela izboljšuje iz leta v leto in da bo večnamenska ploščad velika pridobitev za vse krajevne predvsem pa za šolarje Mengeša.

Na koncu so prisotni potrdili in sprejeli izredno pesten in obširen program za leto 1987, ki prinaša tudi nekaj novosti na področju rekreativne dejavnosti. Vse, ki jih zanima rekreativno igranje namiznega tenisa vabijo k vadbi vsak torek od 18—20. ure.

Predsednik društva Jože Mlakar je na koncu izrekel zahvalo vsem požrtvovalnim vaditeljem, članom IO, izredno prizadevni blagajničarki Mariji Sitar in hišniku Ivo Blejcu. V prijetnem razpoloženju so se razšli, saj so trdno prepričani, da so na pravi poti.

MLAJ

Karateisti Domžal med vadbo.

Vpis za karate še do 20. 3. 1987

Karate klub Domžale vpisuje v rekreacijski trening in treninge za pionirje še do 20. 3. 87 v stari osn. šoli (zraven gostilne Keber) v ponedeljek in četrtek od 19. do 20. ure in v osn. šoli Šlandrove brigade v ponedeljek in sredo od 18. do 19. ure.

Za vse, ki so že trenirali, pa velja naslednji urnik:
 — pionirji v osn. šola Šlandrove brigade ob ponedeljkih in sredo od 19. do 20. ure,
 — člani in članice v osn. šoli Venclja Perka ob ponedeljkih in sredo od 20. do 21.30 ure
 — borbena skupina za moške, ženske in pionirje ob sobotah 17. do 19. ure v osn. šoli Venclja Perka.

Vabljeni! Izvršni odbor

Prvo mednarodno srečanje mengeških košarkaric

S posredovanjem tovariša Egona Serbela s SOZD-a Petrol Ljubljana, ki je navezal stike s firmo JUGOTRADE — Dunaj in Zvezo slovenskih zadrug iz Celovca, so bile mengeške košarkarice gostje Zveze slovenskih zadrug. Ko smo prišli v Celovec, nas je sprejel Jakob Sitter — vodja Carimpeksa, ki je organiziral srečanje s košarkaricami ekipe REGENERIN, ki tekmujejo v avstrijski zvezni ligi. Srečanje je bilo v dvorani kluba, mengeške košarkarice pa so zmagale z rezultatom 82 : 56.

Po tekmi smo bili gostje na prijateljskem srečanju s predstavniko Zveze slovenskih zadrug. Razšli smo se s petjem slovenskih narodnih pesmi.

Že sedaj se veselimo ponovnega srečanja maja meseca v Mengešu, ko bodo avstrijske košarkarice in predstavniki Zveze slovenskih zadrug naši gostje na vsakoletnem košarkarskem turnirju.

Jože Mlakar

Novice z belih poljan

Debelo snežno odejo je bilo treba izkristiti in zato so člani SK Termit Ihan izvedli

TRIM TEKMOVANJE, katerega se je udeležilo blizu sto ljubiteljev smučarskega teka.

Res škoda, da jih ni bilo še več, saj je v zimskem času to pač ena najcenejših in obenem najtemeljitejših oblik rekreacije. Med člani je bil najhitrejši Kranjčan Brane Gričar, med ženskami pa Marija Pukl.

REZULTATI:
pionirke 5 km:
 Poje Veronika JUB Dol
pionirji 5 km:
 Kuhar Rok, JUB Dol
 Premože Damjan, JUB Dol
 Blaž Kuhar, JUB Dol
ženske od 15. leta naprej — 10 km:
 1. Pukl Marija, KS Vir
 2. Hafner Polona, Termit
 3. Geč Terezija, KS Podutik
moški od 15—35 let — 12 km:
 1. Gričar Brane, Kranj
 2. Povirk Marko, SK Termit Ihan
 3. Juvan Miran, Domžale
moški od 35 let naprej:
 1. Kavka Frenk, SK Termit Ihan
 2. Pukl Janez, KS Vir
 3. Goropečnik Janez, KS Ihan

Janez Gregorič

Atletsko dvoransko prvenstvo

Čeprav se v atletiki — kraljici športov največ tekmuje v poletnih mesecih, v občini Domžale to dejavnost organiziramo in izvedemo v zimskem času v dvorani Komunalnega centra Domžale.

Zimski del tekmovanja je nekoliko skrčen glede na program, ki ga izvajamo na atletskih stezah in ostalih atletskih napravah. Letošnje zimsko dvoransko prvenstvo v atletiki je bilo 12. 2. in 17. 2. 1987 v dvorani Komunalnega centra v organizaciji Zveze telesnokulturnih organizacij Domžale in v izvedbi Atletskega kluba Domžale ter Zbora atletskih sodnikov Domžale. Tekmovanje je bilo organizirano tako za mlajše pionirje in pionirke kot za starejše pionirje in pionirke, in sicer v štirih panogah: tek 20 m, skok v daljavo z mesta, skok v višino ter met medicinke. Obeh tekmovalnih dni se je udeležilo 223 pionirjev in pionirk, mladih bodočih atletov oziroma športnikov in športnic v večini panog, predvsem pa mladih ljudi, ki bodo v naslednjih letih nosilci telesne kulture v posameznih društvih in klubih. Tekmovalna so se udeležile vse osnovne šole, še posebej pa je razveseljivo, da mentorji oziroma učitelji telesne vzgoje posvečajo precej več pozornosti tej panogi.

Glede na izkušnost Zbora atletskih sodnikov Domžale in pomoči mladih iz Osnovne šole Josip Broz Tito in Osnovne šole Šlandrove brigade sta oba tekmovalna dneva potekala izredno tekoče ter je bilo tekmovanje končano v predvidenem času s podelitvijo priznanj najboljšim trem v posameznih disciplinah. Zmagovalci so postali:

Starejše pionirke
 — suvanje medicinke: Katja KAVČIČ, OŠ JBT, 12,01 m;
 — skok v višino: Nataša JERIČ, OŠ ŠB, 1,30 m;
 — skok v dalj, z mesta: Vesna HORVAT, OŠ RČ, 2,29 m;
 — tek 20 m: Carmen HABAS, OŠ VP, 3,4 sek.
 Starejši pionirji
 — suvanje medicinke: Rudi DOKL, OŠ ŠB, 12,36 m;

NOVO NOVO NOVO KOMISIJSKA PRODAJA RABLJENE ŠPORTNE OPREME v servisu športne opreme Jure PODGORŠEK Domžale, Masljeva 6 (za kurivom)

Jure Podgoršek že dalj časa opravlja storitve servisa na smučeh, dvokolesih, teniških loparjih... Zaradi velike ponudbe rabljene športne opreme na tržišču pa tudi zanimanja za blago, ki bi se ga dalo kupiti znatno ceneje, se je odločil, da odpre še komisijsko prodajo rabljene športne opreme. Tako ne bo treba več hoditi na bovšji trg, iskati po Ljubljani, hoditi po sejmi. Bližajo se počitnice — na voljo bo počitniška oprema, ki jo boste lahko kupili pri Juretu Podgoršku. Otroci preraščajo — športna oblačila, obutev, dresi postajajo premajhni — ponudite jih v športni komisijski prodaji. Če drugega ne, pa si ponudbo prave zasebne komisijske prodajalne v naši občini oglejte. Vabljeni ste tudi tisti, ki niste športniki...

USNJENI IZDELKI PAVLI DOMŽALE

Cenjene stranke obveščam, da v svojem poslovnem prostoru v SPB-2 na dvoriščni strani, Ljubljanska 91, nudim pestro izbiro usnjene galanterije ter opravljam dobra popravila usnjene galanterije.
 Odprto: vsak dan od 10. do 12. in od 16. do 19. ure.
 V soboto od 9. do 12. ure; ponedeljek zaprto.
 Se priporočam!

Usnjeni izdelki
 PAVLI NATASA
 Ljubljanska 91
 Domžale

Foto Repanšek Mengeš

Delovni čas:

vsak dan od 14. do 19. ure,
 sobota od 8. do 12. ure.

Cepljenje psov proti steklini

Na podlagi odredbe o preventivnih cepljenjih in diagnostičnih ter drugih preiskavah v letu 1987 (Ur. l. SRS 46/86) in Zakona o varstvu živali pred kužnimi boleznimi, morajo vsi lastniki psov v občini Domžale pripeljati svoje pse, od 4 mesecev starosti dalje, na cepljenje proti steklini.

Stroški rednega cepljenja so 2.400.— din. V primeru, da lastnik psa ne more pripeljati na cepljenje po razporedu, ga lahko pripelje na cepljenje na Veterinarski zavod Kamnik-Domžale, Kamnik Perovo 20, od 7.—8. ure zjutraj.

Opomba: Breje in doječe psice se cepijo po odstavitvi.

23. 3. 1987

8.30— 9.00 Topole 12, pri Lužar Francki
9.00—11.00 Mengeš, Dornik Francka, Kidričeva 55
11.00—12.30 Loka pri Mengšu, Videmšek Franc, Mušičeva 15
12.30—13.30 Dobeno, pri Ručigaju
13.30—15.30 Mengeš, Dornik Francka, Kidričeva 55

24. 3. 1987

8.30— 9.00 Dragomelj, Lukan Franc, pri Vrhu
9.30—10.00 Pšata, Mivšek Luka, št. 25
10.30—11.00 Selo pri Ihanu, Flerin Mihela
11.30—12.30 Ihan, pri Gasilskem domu
13.00—13.30 Prelog, Bitenc Franc, št. 4

25. 3. 1987

8.30— 9.30 Trojane 14, Smrkolj Janez
10.00—10.30 Ožbolt 1, Smrkolj Ciril in pri »Kasarni« Zg. Petelnjek
10.45—11.30 Blagovnica 5, Cernar Janez
11.45—12.00 Češnjice nad Blagovico, Šinkovec
12.30—12.45 Kranje Brdo, Novak Franc, št. 11
13.00—14.00 Krašnja, pri Štruklju

26. 3. 1987

8.30— 9.00 Trnovče, pri Antonu Oražmu
9.15—10.00 Lukovica, Smrkolj Stanislav št. 43
10.15—11.00 Šentvid, pri Andrejka Martinu
11.30—12.00 Rafolče 18, pri Igljču
12.15—12.30 Rova, pri Ukan, Osolin Anton
13.00—14.00 Depala vas, Pavovec Alojz

27. 3. 1987

8.00— 8.15 Nožice, Gostičeva 28, Grašič Jakob
8.15— 9.00 Homec, Bolkova 11, Prešern Peter
9.00— 9.30 Preserje, Kamniška 34, Černivec Alojz
10.00—11.00 Radomlje, Prešernova 24, pri Kancu
11.30—12.30 Jarše, Gasilski dom
15.00—16.00 Trzin, Habatova 1, Kepic Anton

28. 3. 1987

8.00—11.00 Domžale, Flerin, Stobovska 2
11.00—11.30 Študa 15, Kos Leopold

30. 3. 1987

8.30—10.00 Vir, Šaranovičeva 43, pri Šraju
10.15—12.00 Dob 5, Jelševar Pavel
12.15—12.30 Trojica, Gasilski dom

31. 3. 1987

7.30— 8.00 Krtina 37, Simon Franc
8.30— 9.00 Zalog pod trojico 5, Kepec Vinko
9.30—10.30 Vrhpolje, Lenček Dominik
10.30—11.15 Krašče, Gasilski dom
11.30—12.30 Moravče, na dvorišču KZ Emona

1. 4. 1987

8.30— 9.00 Katarija 11, Srenjšček Jože, pri Vidicu
9.30— 9.45 Dešen, Ribič št. 6
10.00—10.30 Gora pri Pečah, Dolinar Alojz
11.00—11.30 Peče, pri Mal Maksu
11.45—12.30 Gaberje pod Limbrsko goro, pri Urankarju

Zamudniki

2. 4. 1987

8.15 Nožice
8.30 Homec
9.00 Rova
9.15 Radomlje
10.30 Sr. Jarše
11.00 Domžale
12.00 Trzin
13.00 Mengeš

11.30 Ihan
12.00 Selo pri Ihanu
12.15 Pšata
12.30 Dragomelj

3. 4. 1987

8.45 Trojane
9.00 Ožbolt
9.30 Blagovica

4. 4. 1987
8.30 Peče
9.00 Moravče
10.00 Krtina
11.00 Prelog pri Ihanu

10.00 Krašnja
10.30 Lukovica
11.00 Šentvid
12.00 Rafolče
12.30 Dob

Cepljenje za zamudnike bo na istem kraju, kot je redno cepljenje.

Veterinarski zavod
Kamnik-Domžale

Predstavljamo storitvenika:

Igor Zabret, Robert Orehek

V Kolodvorski ulici sta pred dnevi odprla RTV mehanično delavnico — Igor Zabret in Robert Orehek.

V še vedno ne dovolj pestri ponudbi RTV mehanikarskih storitev pomenita za Domžale veliko pridobitev: popravljat bosta hodila na dom in sicer bosta na domovih strank odstranjevala manjše napake. Večje napake bosta odpravljala v delavnici, vendar bosta aparate tudi pripeljala nazaj na dom, kar je novost.

Poleg RTV aparatov, mlada obrtnika-zacetnika popravljata tudi različne radioaparate, kasetnike, video opremo. To opremo tudi montirata, enako audio tehniko, TV antene in drugo.

Odrpoto imata vsak dan med 13. in 19. uro, v torek in četrtek pa med 9. in 17. uro. Ob sobotah imata odrpoto od 9. do 13. ure.

Pa roki in cene? Iskrin televizor bo popravljen v enem ali dveh dneh, najdlje pa bo treba čakati 3 dni. Cene v firmi IPS (tako se bo imenovala), bodo konkurenčne.

Obnovljeno kegljišče v Domžalah

V soboto, 7. 2. 1987 je predsednik iniciativnega odbora za obnovo kegljišča, tov. Franc Avbelj-Lojko, zalučal prve krogle na obnovljenem kegljišču v Domžalah.

Priprave za obnovo so stekle v juniju 1985, ko je predsedstvo ZTKO Domžale analiziralo možnosti nadaljnega razvoja športa in rekreacije glede na športne objekte. Kegljaški delavci so pripravili oceno stanja v panogi, zbrali podatke o interesih za nadaljnji razvoj. Zbrani podatki so pokazali, da je interes zelo velik — okoli 180 aktivnih kegljačev — ter obnova smiselna in potrebna.

Formirali so iniciativni odbor, ki je pripravil potrebno dokumentacijo za obnovo na pristojnih organih in skupščini TKS Domžale. Po zaključeni pripravljalni fazi je v lanskem letu — maj 1986 — delo prevzel gradbeni odbor pri TKS.

Obnovitvena dela so stekla v prvih dneh septembra. S prvimi meti tov. Avblja, oziroma propagandnim nastopom najboljših kegljačev in kegljačic iz DO, oziroma KK Domžale, smo začeli s tehničnim preizkusom novih naprav na prenovljenem objektu.

Z drugim tednom v februarju — od 9. 2. dalje — objekt preizkusno obratuje, ob polni zasedenosti vseh popoldanskih terminov (od 15.—22. ure), ki so ga zasedle sekcije DO, ŠD Invalid in KK Domžale.

Z obnovljenim objektom je kegljaški šport dobil solidne pogoje za nadaljnji razvoj tako športno-rekreativnega, kot tekmovalnega kegljanja, ki ga vodi in usmerja Kegljaški klub Domžale, katerih člani tekmujejo v I. ligi Ljubljanske kegljaške zveze (najmočnejša in najkvalitetnejša območna zveza v Sloveniji).

Člani KK Domžale, pripravljajo I. odrpoto ekipno prvenstvo, ki bo ob uradni otvoritvi objekta — v petek, 13. 3. 1987 ob 17. uri. Na tekmovanju pričakujemo najboljše slovenske ekipe s člani slovenskih in državnih reprezentanc. Ranko Cukrov

PLANINSKO DRUŠTVO DOMŽALE

želi zaposliti — oskrbnika in gospodinjca za delo v planinskem domu na Veliki planini v poletni sezoni 1987.

Oblika delovnega razmerja, osebni dohodek, trajanje dela (možnosti tudi pred in po letni sezoni) in vse druge pravice in dolžnosti po dogovoru.

Če vas to delo zanima se prigrasite pismeno na naslov: PLANINSKO DRUŠTVO DOMŽALE, 61230 DOMŽALE, p. p. 86. Informacije lahko dobite tudi po telefonu na št. 722-385.

PLANINSKO DRUŠTVO DOMŽALE

sporoča vsem članom in drugim občanom, da je od 15. 1. 1987 naprej pet redno odprta društvena pisarna na Kopaljski ul. 1 (stavba ob kopaljski — poleg gostišča Repovž), in sicer vsako sredo od 18.—19. ure v zimskem času, oziroma od 20.—21. ure v letnem času.

Alpinistični odsek ima redne sestanke vsak četrtek od 18.—19. ure v zimskem in od 20.—21. ure v letnem času.

Mladinski odsek pa ima redne sestanke vsak torek od 19.—20. ure v zimskem času in od 20.—21. ure v letnem času.

Knjižnica Domžale in Občinska konferenca ZSMS Domžale vabita na predavanje z diapozitivi ob prijetni ameriški glasbi

PO GORAH IN DEŽELAH SEVERNE IN JUŽNE AMERIKE, ki bo v četrtek, 19. marca ob 19. uri v večnamenskem prostoru knjižnice. Predaval bo alpinist in popotnik Martin Šolar.

Knjižnica Domžale vas vabi v torek, 10. marca 1987, ob 19. uri na literarni večer s pisateljico Mimi Malenšek.

USNJENI IZDELKI

PAVLI
DOMŽALE

Cenjene stranke obveščam, da v svojem poslovnem prostoru v SPB-2 na dvoriščni strani, Ljubljanska 91, nudim pestro izbiro usnjene galanterije ter opravljam drobna popravila usnjene galanterije.

Odrpoto: vsak dan od 10. do 12. in od 16. do 19. ure.

V soboto od 9. do 12. ure; ponedeljek zaprto.

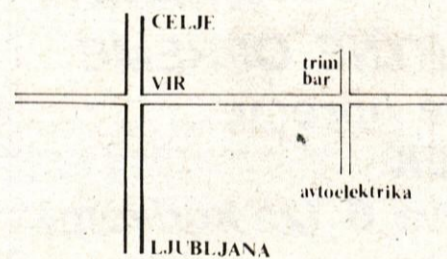
Se priporočam!

AVTO ELEKTRIKARSTVO

DUŠAN GRUM
PODREČJE 60a
DOMŽALE

obratovalni čas
vsak delovnik
od 8^h—12^h in
od 14^h—18^h

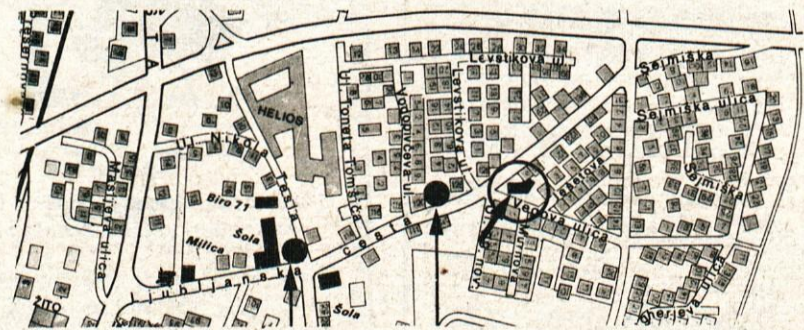

SPOŠTOVANI POTROŠNIK

Obveščamo vas, da vam v svoji delavnici nudimo lastne izdelke po proizvodnih cenah, med njimi so:

Šamponi	960 din	samo	800 din
Kopeli	960 din	"	800 din
Kol. vode	1.080 din	"	700 din
Losion po britju	1.080 din	"	700 din
Sredstvo za ročno pomivanje posode	580 din	"	400 din
Kreme, prostorski dezodoransi itd			

Vse omenjeno in še kaj, lahko kupite pri MÜLLER DOMŽALE Ljubljanska 117, VHOD IZ VEGOVE ULICE vsak delovnik od 8 do 17 ure

Mali oglasi

Šviljo in pletiljo sprejem v delovno razmerje takoj. »Pletenine Vida«, Kovičeva 10, Domžale; mesečni osebni dohodek 200.000 din, ostalo po dogovoru. Za pletenje sprejem tudi mlajšega moškega v priučitev.

Izdelava vseh vrst papirnatih škatei. Se priporoča Ljudmila Rajšek, Papirna galanterija, Aškerčeva 33, Domžale. Telefon 723-052

Inštruiram matematiko, fiziko in osnove elektronike. Telefon: 737-278

ZAHVALA

Ob smrti mojega moža in našega strica in bratranca

RIHARDA ŽITKA
iz Domžal

se iskreno zahvaljujem sosedom, kolektivu Papirnice, prijateljem in znancem za izrečeno sožalje, darovano cvetje in spremstvo na njegovi zadnji poti.

Zahvaljujem se dr. Cerarju za dolgoletno zdravljenje, kakor tudi dr. Hacetu, ki mu je pomagal in mu lajšal bolečine v zadnjih dneh. Lepa hvala g. kaplanu za lepo opravljen pogrebni obred.

Se enkrat vsem iskrena, globoka hvala.

Žalujoča žena Rozi

ZAHVALA

Ob boleči izgubi dragega moža, brata in strica

FRANCA OGRAJENŠKA
iz Vira pri Domžalah

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem, znancem in dobrim sosedom za tolažilne besede, podarjeno cvetje in spremstvo na njegovi zadnji poti. Posebno zahvalo smo dolžni družinam Sušnik, Štiffar, Zajc in Vesel za vso pomoč, ki so jo nam nesebično nudili ob vsakem času. Hvala tudi sestri Cvetki za vso pomoč ob njenih obiskih ter dr. Cerarju, ki mu je po svojih močeh lajšal zadnje trenutke življenja. Zahvaljujemo se praporščakom, podjetju Toko in gospodu župniku za lepo opravljen obred.

Vsem še enkrat iskrena hvala.

Žalujoča žena Pepca in vsi njegovi

Pomlad na naš vrt bo prišla in čakala da pridete vi in sedla bo na rožna tla in jokala, ker vas ni

ZAHVALA

Vsem, ki ste sočustvovali z nami in nam stali ob strani v najtežjih trenutkih, ko smo izgubili našo nadvse drago ljubljeno mamo in staro mamo

ANTONIJO NAKRST
roj. Oglar iz Krašnje 7

Iskrena hvala vsem, ki ste jo v času bolezni obiskovali, jo bodrili in ji dajali upanje. Zahvaljujemo se dr. Pippu za strokovno pomoč, veliko prizadevnost in skrbno zdravljenje v času njene dolge bolezni. Za nesebično in hitro pomoč zahvala družini Močnik, Jožetu Lebeničniku in Marjanu Repanšku. Zahvaljujemo se g. župniku za lepo opravljen pogrebni obred, govorniku Petru Avblju za ganjive besede ob odprtem grobu in G. D. za spremstvo. Zahvala vsem, ki ste ji poklonili toliko lepega cvetja in darovali še v druge namene — posebno Francu Lipovšku iz Zlatenka, nam izrazili ustno in pisno sožalje, ter jo v tako lepem številu pospremili na njeno zadnjo pot.

Žalujoči: hčerke Ivanka, Vida in Branka z družino

ZAHVALA

Ob boleči izgubi naše drage mame

JOŽEFE KLOPČIČ
rojene Mrčun iz Mošenika

se iskreno zahvaljujemo dobrim prijateljem, vaščanom in znancem za izrečeno sožalje, darovano cvetje in spremstvo na njeni zadnji poti. Zahvaljujemo se tudi dr. Ivu Pevcu, gospodu župniku Primožiču iz Moravč za lepo opravljen pogrebni obred. Iskreno se zahvaljujemo za lepo zapete žalostinke.

Vsem še enkrat iskrena hvala.

Vsi njeni

ZAHVALA

Ob boleči izgubi naše drage mame, babice, prababice, sestre in tete

MARIJE JANČAR
roj. Dolničar iz Zaboršta

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom in znancem za podarjeno cvetje, izraze sožalja ter spremstvo na njeni zadnji poti. Posebno se zahvaljujemo dr. Ladislavu Hacetu za nesebično pomoč v času njene bolezni. Hvala tudi gospodu župniku za opravljen pogrebni obred.

Vsem še enkrat iskrena hvala!

Vsi njeni

ZAHVALA

Ob boleči izgubi naše drage žene, mame, babice, prababice, sestre in tete

NEŽKE OGRIN
iz Mengša

se iskreno zahvaljujemo vsem sosedom, prijateljem in znancem za podarjeno cvetje in izrečeno sožalje ter spremstvo na njeni zadnji poti. Posebno se zahvaljujemo dr. Miranu Celestini, govorniku tov. Matku Lipovšku ter praporščakom.

Hvala g. župniku za lepo opravljen pogrebni obred ter pevcem. Vsem še enkrat lepa hvala.

Mož v imenu vsega sorodstva

Kako bi dihal rad, poslušal, gledal, sedel med vami in še katero vmes povedal, pa me tišči teptan nad mano grob preran.
(O. Župančič)

ZAHVALA

Ob zelo boleči, nenadni, tragični smrti mojega dragega moža in ljubečega očka, sina in brata

MIHE DREŠARJA
iz Mengša, rojen v Suhadolah

se zahvaljujemo vsem, ki ste nam izrekli sožalja, darovali cvetje in nudili pomoč v naših najtežjih dneh.

Žalujoči: žena Silva s sinovoma Mihom in Gregorjem, starša, sestre, brat in ostali njegovi

ZAHVALA

Ob smrti sestre in tete

JOŽEFE HRIBAR
iz Češnjic

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom in sosedom za izrečeno sožalje in darovano cvetje. Posebna zahvala g. župniku za opravljen pogrebni obred, ter tov. Maksu Burkelcu za poslovilne besede in sosedi Rokavčevi za nesebično pomoč v njeni bolezni.

Vsi njeni

V SPOMIN

Mineva leto dni, odkar nam je kruta usoda iztrgala iz naše družine drago ženo in mami

VALENTINE BOLHAR
iz Vira

Vsem, ki se je spominjate in ji prižigate svečke ter stojite ob grobu, iskrena hvala.

Vsi njeni

Solze, žalost, bolečina te zbudila ni, tiha, nema je gomila kjer počivaš ti.

V SPOMIN

8. marca mineva leto žalosti in bolečine, odkar nas je zapustila naša ljuba žena, mamica in mama

CILKA MUŠIČ

Iskrena hvala vsem, ki se je spominjate.

Vsi njeni

V SPOMIN

11. marca mineva pet let, odkar nas je za vedno zapustil naš nepozabni mož in oče

ANTON ŠTRUKELJ

upokojeni zidar iz Podsmrečja pri Blagovnici

Iskreno se zahvaljujemo vsem, ki se ga spominjate, stojite ob njegovem grobu in mu prižigate svečke.

Vsi njegovi

V SPOMIN

27. februarja mineva leto dni, odkar si nas za vedno zapustil, naš ljubi mož, oče in stari oče

ANTON GORIŠEK

Zapustil si nas z bolečino v srcih, ki je čas ne bo nikoli ozdravil. Kruta smrt te je iztrgala iz naše sredine, vendar pa ne iz naših src, kjer boš vedno živel. Žalostni smo, ker te ni več med nami, a ponosni, ker smo te imeli radi.

Vsi njegovi

ZAHVALA

Ob mnogo prezgodnji in zato toliko bolj boleči izgubi našega dragega in nepozabnega moža, očeta, sina in brata

FRANCIJA OSOLNIKA, ml.

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem, ki ste v težkih dneh sočustvovali z nami, nam izrekli ustno in pisno sožalje, darovali toliko lepega cvetja in ga v tako velikem številu pospremili na njegovi zadnji poti. Posebno se zahvaljujemo Domžalski godbi, ter govorniku Dragu Tavčarju za tople poslovilne besede. Hvala Stobljanskemu oktetu za zapete žalostinke, gasilcem Stob in MPZ Domžale za cvetje in spremstvo. Lepa hvala g. kaplanu za lepo opravljen pogrebni obred in cerkvenemu pevskemu zboru za poslovilno petje.

Vsem še enkrat iskrena hvala.

Žalujoči: žena Francka, sin Matjaž z družino, mama, ata, brat in sestre z družinami

ZAHVALA

Ob smrti našega dragega moža, očeta, starega očeta, brata in strica

FRANCA ZUPANCA
Medvedovega Franca

se zahvaljujemo vsem, ki ste darovali cvetje in nam izrazili sožalje, ga pospremili na zadnji poti ali nam kako drugače pomagali. Posebno zahvalo dolgujemo dr. Mariji Farkašu in sestri Metki za dolgoletno humano skrb in zdravstveno nego, pevcem in godbi za glasbo ob slovesu, ZZB NOV Domžale in Marjanu Vidmarju za organizacijo pogreba ter vsem, ki ste našega očeta poznali in z nami sočustvovali.

Vsi njegovi

ZAHVALA

Naj ti na tvoji večni poti naš prelepi Jadran poje pesem svojih valov

Dne 13. februarja smo se nazadnje poslovili v Kopru od naše

VIDE HRVATIN
roj. Perme v Radomljah

Zahvaljujemo se vsem za izrečeno sožalje, za toliko lepega cvetja. Vsem, ki ste jo spremljali na njeni zadnji poti, četudi samo v mislih.

Sestra Ela v imenu vsega sorodstva

ZAHVALA

Ob boleči in nenadomestljivi izgubi moje drage žene, mame in stare mame

ZLATE TERAN
iz Domžal

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom in znancem za podarjeno cvetje in izraženo ustno in pisno sožalje. Hvala tudi pevcem, gospodu župniku za opravljen obred. Hvala vsem, ki ste jo imeli radi in jo z nami pogrešate.

Vsi njeni!

V SPOMIN

23. februarja mineva žalostno leto, odkar nas je zapustil naš najdražji

LOVRO JERMAN
iz Radomelj, Bukovčeva 3

Ostal bo v naših srcih.

Vsi njegovi

Komisija za delovna razmerja pri OŠ Olge Avbelj Domžale, Kettejeva 15

razpisuje dela in naloge SNAŽILKE za NDČ

Delo je v popoldanskem času. Pogoj: končana OŠ oz. nepopolna OŠ.

Rok prijave 15 dni.

Opravičilo

Oktet pevskega zbora Janez Cerar se opravičuje svojcem, ker se ni mogel zaradi nenadne nujne zadržanosti nekaterih pevcev udeležiti pogreba pokojne Franciške Leonardi.

Zima — malo drugače

Zimsko veselje gre h kraju, se pravi čas, ko si bolj kot v drugih letnih časih pripovedujemo pravljice.

Ce pravljic ni ali jih manjka, nas lahko razveseljuje tudi branje našega poročevalca, posebno odkar so si uredniki, s posnemanjem televizije, ki podeljuje »Nagelj« in »Nežo«, izmislili zlati »Slamnik« in »Rokovnjačo Korobačo«.

Uredniki so zdaj modro prisodili »Korobačo« upravljalcu Komunalnega centra v Domžalah. Ljudje pa v smeh ali bolje v posmeh ...

»Šlik, šlik, prav ti je, največji gobezdač. Zdaj pa imaš, kar si zaslužil!« Jaz pa se kar smejem, vsem, ki mi privošči-jo, ki so prepričani, da je vse, kar je narobe v Hali in okoli nje, vezano na moje ime.

Smajem se vsem, ki vedo ali pa tudi ne, da med uredniki sedi tisti, ki je neposredno povezan z domžalsko Halo. Človek, ki z visoko dvignjenimi rokami zatrjuje: moja Hala! Jaz je vzdržujem! Jaz plačujem! Jaz bom, jaz sem ... Jaz, jaz ...

Mož sedi v uredniškem odboru in odbor je prisodil možu »Korobačo«. Kaj je sedaj to? Se boš pa ja smejal. »Le komu«, je vprašanje?

Zdaj pa smeh proč in resno:

Uredniki so možu, se pravi, sami sebi, storili krivico. Kajti, morali bi vedeti, da je mož storil vse, da bi bil sneg, ogromno snega, potem, ko je bil zmetan s strehe, čimprej odpeljan, kar pa se iz razumljivih razlogov ni zgodilo prvi dan, pač pa nekaj dni kasneje. Ko se je vsa Slovenija dušila v snegu, so komunalci, ki imajo zato edini ustrezne ljudi in mehanizacijo, v tistih dneh komaj dihal. Se boš pa ja smejal tako »Prisrčnim korobačarjem« ali pa se smej priletnim mamicam in drugim, kako še sedaj, po enem mesecu kobaca-jo in telovadijo s starimi kostmi, vozijo slalom po neočiščenih pločnikih in pravih jezer zdaj že raztopljenega snega, vse tja do sedeža »korobačarjev«. Pa je vse ravno in prav, ne da bi uredniki z očesom trenili. Možu, upravljalcu Hale, pa kljub prizadevnosti, kar — »Korobačo«.

Smajem se in po hamletovsko razmišljam, če le ni nekaj gnilega v deželi danski (beri poročevalski).

Zimskih pravljic pa bo kmalu konec. Škoda. Prve ptice že omenjajo pomlad ...

Andrej Zajc

Zgodilo se je:

Fotokopiranje tako ali drugače

Vedno več se poslužujemo fotokopiranja raznih dokumentov, potrdil, člankov, študijskega gradiva in še česa. Na vso srečo imamo v Domžalah več fotokopirnic, kjer nam naredijo to uslugo. Ampak ni vseeno, kdo vam to delo opravi.

Meni se je namreč pred kratkim dogajalo tole:

Dokument na 3 listih mi je prvo fotokopirala tovarišica, ki ima kiosk na ploščadi pred veleblagovnico. Listi so bili speti, zato jih je najprej razpela. Pri tem ni nobenega lista poškodovala. Po kopiranju je liste zopet spela, prav tako kopije. Vse je nato zložila v novo ovojnico, ki jo je dala sama in za vse to zaračunala 60 din, torej 20 din od lista. Bila je prijazna in vljudna.

Po nekaj dneh sem rabila še en izvod tega dokumenta. Ker sem bila na občini, sem stopila kar v fotokopirnico v prizidku občine. V majhnem prostoru so se gnetli 4 moški v živahnem glasnem pogovoru. Na moj pozdrav ni nihče odgovoril. Vprašala sem jih, če vsi čakajo na fotokopiranje, pa so me samo debelo gledali. No, eden izmed četverice je slabe volje stopil k aparatu in mi fotokopiral 3 liste. (Razpela sem jih kar sama). Vse tri zmečkane kopije je vrgel na pult in dejal: 90 din. Nič spenjanja, nič ovojnice, nič vljudnosti in še dražje! Torej slabša usluga za dobrih 33 odstotkov višje cene!

Še enkrat sem zavila k tovarišici v kiosk pred Veleblagovnico. Hotela sem se prepričati, če nudi vedno kvalitetne in poceni usluge. Zopet je bila prijazna in vljudna, zopet je dala novo ovojnico in tudi to pot je računala 20 din od lista.

Mislil, da veste, kaj sem vam hotela povedati. Fotokopirajte pojdite tja, kjer boste postreženi kulturno, kvalitetno in ceneje!

M. R.

Ne boste verjeli, pa je res:

Male miške — velike hiške

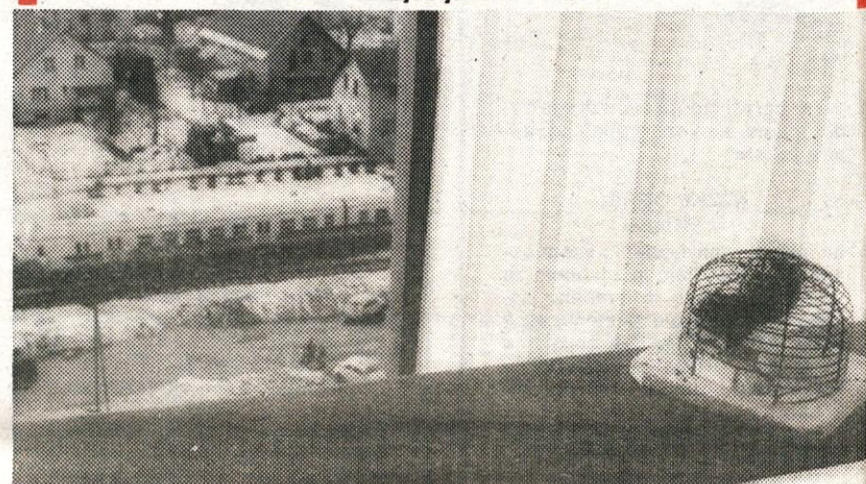
V samem centru Domžal, na najbolj uglednem mestu, že nekaj let dominira cesarsko lepa in draga stavba — SPB-1 imenovana. 250 družin je dobilo streho nad glavo v njej; streho in stene ter še marsikaj drugega zraven. Denimo neznošen smrad, ki se širi iz kleti, smrad odvrženih, razsutih smeti okoli odprtih zabojnikov, razsutih škatal in odpadkov bližnjih trgovin, odpadkov hrane in vsega, kar bivanje v takem objektu dela vse prej kot prijetno. Čeprav se delo kaže na vsakem koraku ni nikogar, ki bi bil postavljen izrecno za to, da poskrbi za tisto, čemur se reče javna higiena, čistoča ali snaga ... Le-ta je ob izredno nizki poprečni osveščenosti občanov že nekajkrat padla na izpitu v splošno nezadovoljstvo kulturnejših od 750 prebivalcev, kolikor jih po približni oceni stanuje v objektu, ki dobiva v zadnjem času podganje in mišje razsežnosti ...

Da, miši! Prav to! V bližini lokalov, trgovine Mercator, Bajsija, pizzerije se razrašča v neslutnih dimenzijah mišja sodrga kot kruti spremljevalec naše nikakršne higienske osveščenosti.

Stanovalec v stopnišču Ljubljanske 76b je v 10 nadstropjih kar precej. Vsi, ki imajo stanovanja s pogledom na zahod, so od prtiličja do 10. nadstropja gostitelji menda velike kolonije miši, ki sicer glasno škreblijo pod izolacijo v tervolu (doslej nezabeležen primer!), v varstvu teme in noči pa uprizarjajo pohode na balkone med papir, obleke, v primeru odprtih vrat ali oken pa tudi v notranjost stanovanj. Nezaslišano, boste rekli ... Res! Enako pravijo tudi stanovalci, ki so se po vzoru romana »Lovec na podgane« že prelevili v lovce na miši in že primerjalno s podatki o uspehu z mišjega lova primerjajo svojo tozadevno lovsko uspešnost.

Šalo na stran! Kaj bodo rekli naši občinski sanitarni inšpektorji, kaj pri Betonu, kaj v samoupravni stanovanjski skupnosti? Pa ne le kaj bodo rekli, kdo bo zaradi miši ukrepal??? Kajti druga tema, ki jo bomo načeli kdaj drugič — pa je tema z naslovom: »Podganje v mestu na robu Ljubljane ...«

Lovec na miši
Ljubljanska 76/b

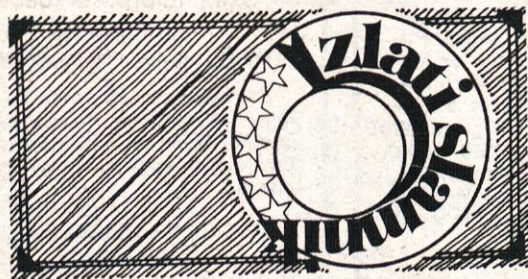

Pogled na balkon z ujetimi mišmi in železniško progo spodaj

Uredniški odbor je na svoji seji 17. februarja v prostorih OK SZDL vnovič sedel za mizo in po dolgotrajni debati spet podelil priznanje: »Zlati slamnik«

Tokrat namenjamo priznanje »Zlati slamnik« mengeškemu organizatorjem kulturno-zabavne prireditve »Pod mengeško marelo«, ki so znani z amaterskim, neplačanim delom spravili poleg množice ansamblov in nastopajočih pod ta deževno-folklorni artikel tudi nekaj manj kot 3000 gledalcev ...

Uredniški odbor podeljuje tudi grajo »Gorjača rokovnjača«.

To grajo tokrat namenjamo Zavodu za spomeniško varstvo Kranj za »strokovno« izbran kraj in za spomeniško »varstvo« spomenika z Oklega. (Glej sliko). Radovedni občani si ga lahko ogledajo prislonjenega na Navžarjevo hišo v središču lhana.

Zgodilo se je v Homcu:

Zgodba o plavajočem nabiralniku

Zgodilo se je nekega nedeljskega popoldneva v hiši, kjer Bog roko ven moli. Prijatelj me je zaprosil za dve razglednici Homca, jaz pa kot domačin sem nekako dosegel, da smo si pri sosedu ti dve razglednici Homca izposodili.

Veliko veselja smo imeli s pisanjem z mislijo na naše prijatelje, ki bodo (naj bi) dobili naše pozdrave iz Homca. Tukaj pa so se težave šele začele. Primem obe razglednici in stopim do nabiralnika oz. mesta, kjer Bog ve, da je vedno bil. Pri trgovini — o nabiralniku ne duha ne sluha. Naslednji dan povprašam prodajalko, kje da je ta nabiralnik po novem. Prijazno mi razloži, da je še do nedavno tega bil na svojem mestu, da pa ga sedanji lastnik zgradbe ne dovoli imeti pritrjenega, češ da obiski občanov in njihovo zadrževanje okrog nabiralnika kvarijo njegovo fasado. Povedala pa mi je še, da se nabiralnik nahaja na novi lokaciji, in sicer v sredini vasi, točneje na Zajčevi stari hiši. Stopim tja — a njega ni! Samo vijaki so kazali na to, da je vendarle bil ...

Spet povprašam po usodi nabiralnika lastnika hiše, pa mi pove, ves v smehu, da nabiralnik lahko najdem v Bistrici. »Morda se možakar šali«, pomislim, vendar stopim do struge Bistrice v bližini. Nabiralnik ne najdem, potem pa izvem, da če želim kaj vreči vanj, da bom moral kar lepo na domžalsko postajo milice, kajti nabiralnik da je tam. Dvignem slušalko, kajti ne bi želel hoditi zastonj, pa tudi usoda homškega nabiralnika me čedalje bolj zanima. Zavrtim številko 92, dobim dežurnega. Rad bi vrgel dve razglednici v homški poštni nabiralnik, menda je pri vas ...

»A resno mislite ... Pa ne, da vi mene ...« Razložil sem mu vso mojo pot, pravzaprav sledenje usode nabiralnika, ko se je dežurni spomnil, da nabiralnika ni več tam in da so ga že prevzeli ustrezni poštni možje.

Tu je mojega iskanja konec. Ostane mi še dvoje vprašanj. Eno postavljam tistemu, ki je odtrgal nabiralnik v Homcu in ga poskušal učiti plavati v Bistrici ter spotoma po vodi poslati pošto v toplejše kraje, drugo pa poštnim delavcem: Kdaj in kje bomo Homčani dobili drug nabiralnik in kam naj mečemo pošto dotlej.

Moji dve razglednici sem lepo podal kar izredno solidnemu homškemu poštarju, prijatelja pa sta ju v veliko zadovoljstvo medtem tudi že dobila. Kljub čudni poti in pustolovščinam, ki sem jih v zvezi z nabiralnikom doživel.

VIR

OBVESTILO

Občane obveščamo, da imajo možnost parkirati svoja osebna vozila za čas, ko urejajo zadeve pri upravnih organih in strokovnih službah občine Domžale, na prostoru za upravno stavbo Uprave za družbene prihodke (vhod iz Kajuhove ulice nasproti gasilskega doma v Domžalah).

OBČINA DOMŽALE
Sekretariat za občo upravo